

CampR^odó

Publicació de l'Ajuntament de Camprodon

Desembre'02-Abril'03 - 2a. època - no. 14 - Revista Quadrimestral - 2 €

Tema Central:
TURISME

L'entrevista:
Jaume Bertranpetit

La nova Llar d'infants

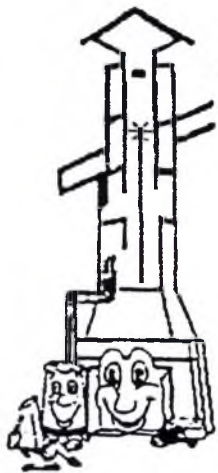
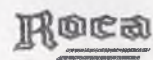
CALEFACCIONS MOLAS
INSTAL·LADORS AUTORITZATS

Johannes **Roca** **WOLF**

C/ Ignasi Casabó, 17, baixos - 17867 CAMPRODON - Tel. 972 74 11 90

PIRINEUS GARBIAK, S.L.
TOT BANY

Des de **52,30 €**
IVA INCLÒS

MASAJIPA

S'escuren xemeneies, calderes de gas-oil. Es neteja el greix de tubs extractors de cuina (hosteleria). Es netegen tendals i s'extermina la molsa o el verdet de terrats, escales i baranes de pedra. Neteja de garatges i locals comercials. I ara també neteja de piscines.

TOT EN SERVEI DE NETEJA! DE GIRONA ANEM A TOT ARREU

Tel. 972 213 434 - Tel. mòbil 608 936 227

Oficines. C/ Montbó, 2 baixos - 17007 Domeny (Girona)

AZNAR & AZANCOT

CORREDURIA DE SEGUROS S.L.

Per a préstecs, els bancs i caixes

Per a declaracions de renda, els gestors

Per a assegurances, AZNAR & AZANCOT

- Tenim les millors companyies del mercat
- Per a cada risc, la seva cobertura
- Fem assegurances des de l'any 1902
- I el més important, només fem assegurances, per això som PROFESSIONALS

C/ VALÈNCIA, 61

Tel.: 972 74 10 76 • 17867 CAMPRODON

CampRodó

Publicació de l'Ajuntament
de Camprodon amb la col·laboració
de la Diputació de Girona

Diputació de Girona

Desembre 2002 - Abril 2003,
2a. època, n. 14

Revista Quadriestral - 2 €

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jordi Berdala, Sílvia Planas,
Núria Mayà, Pep Saraia,
Oriol Molas, Joan Anglada,
Joan Busquets, Manel Guitart,
Ariadna Romans, Jaume Puigmal.

COL·LABORADORS:

Joan Vila, Manel Pujol,
Victòria Pagès, Joan Solà,
Ell Queralt.

PRODUCCIÓ GRÀFICA:

Cevagraf, SCCL. Tel. 972 74 00 41

CORRECCIÓ:

Marià Anglada.

DIBUIXOS:

Titot (La Xinxeta).

FOTOGRAFIA:

Boi, Pep Saraia,
Fotografia Coma, Joan Reixach.

Una nova oportunitat turística

La propaganda local de mitjans de segle XX va saber vendre una imatge idíl·lica de Camprodon –*Esmeralda del Pirineo*– que ens va portar a ser coneguts per tot el país. Encara avui, qui més qui menys ha sentit parlar del nostre poble, de les seves galetes, les aigües clares i els seus aires purs. El reconeixement turístic de Camprodon, com tothom sap, va començar a la consulta del prestigiós metge i polític Doctor Robert (1842-1902), que prescrivia a la selecta clientela barcelonina els aires sans de la comarca i les seves aigües cristal·lines. Fruit d'aquestes receptes facultatives van començar a arribar tartanes i cotxes de senyors per establir-se a la vila durant els mesos d'estiu.

En aquella època, Camprodon va saber treure profit d'aquesta circumstància i es va bolcar a complaure els nouvinguts. Van néixer hotels i van créixer torres d'estiueig. Es van construir passeigs i es van urbanitzar fonts. Es van organitzar balls i, fins i tot, jocs hípics dedicats als estiuejants. Els carrers es varen anar omplint d'un aire burgès i senyorial, com de novel·la victoriana. En Josep Pla (1897-1981), en la seva *Guia de Catalunya*, parlava de l'excel·lent netedat i polidesa del poble que l'allunyaven de la visió que se solia tenir en aquell temps dels pobles de muntanya. Camprodon, doncs, va aprendre a viure entre els senyors de ciutat, els menestrals del tèxtil i els hereus de pagès, sense perdre mai l'essència de poble de muntanya. Més d'un segle després, les coses no han canviat tant, tot i el fort creixement urbanístic i les maneres diferents de veure el món. Avui, Camprodon ha de saber treure profit de les noves circumstàncies i aprendre a afrontar el futur com un dels punts turístics més importants d'aquest país. És per això que hem d'aprofitar l'empenta que ens oferiran les noves vies de comunicació que s'estan construint (la ronda) i les noves infraestructures socials (aparcaments, espais lúdics) i esportives (el pavelló), sense perdre aquelles essències de poble de muntanya que tant va agradar a la gent de principis de segle XX. En aquest número de la revista –que tot i espaiada en el temps ha guanyat molt en contingut– fem una anàlisi global del nostre turisme actual, sense perdre de vista les petites històries quotidianes (l'hotel Güell) i donant cabuda a tota aquella gent que és d'aquí, com en Jaume Bertranpetit, o que han arribat de fa poc, com la Victòria Pagès. Es tracta només –i sovint no és fàcil– d'anar construint entre tots el poble que volem. D'aprendre de nou a viure entre els estiuejants de tota la vida, els visitants de temporada, els botiguers locals i els ciutadans anònims, sense perdre mai l'essència de poble de muntanya.

La direcció de la revista *Camp Rodó* no es fa responsable de les opinions dels seus redactors i/o col·laboradors.

No es permet la reproducció total o parcial d'aquesta revista, ni la seva incorporació a un sistema informàtic, ni la seva transmissió a qualsevol forma o per qualsevol mitjà, sigui aquest electrònic, mecànic, per fotocòpia o per altres mitjans, sense el permís previ i per escrit dels titulars del copyright.

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON
Dipòsit legal: B-36.519-1996

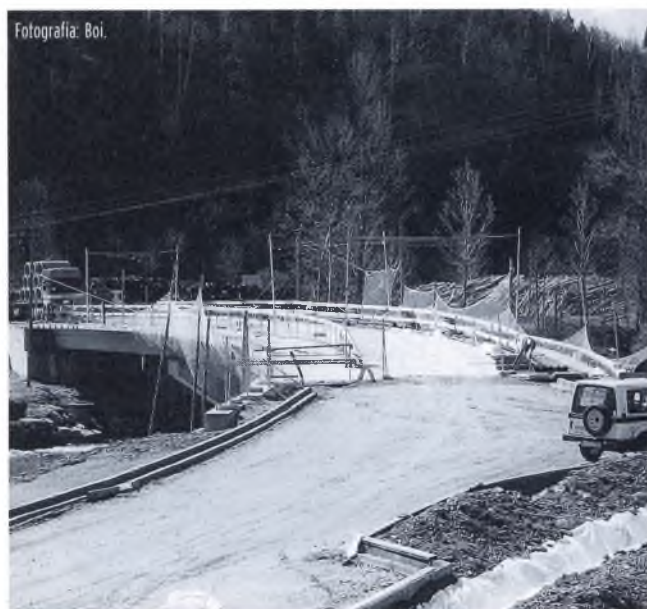
A punt les obres de la Ronda de Camprodon

Les obres de construcció de la nova Ronda Urbana de Camprodon, que ha de millorar les comunicacions i descongestionar el trànsit al nucli antic de la Vila, van iniciar-se el mes de maig del 2002 i s'estan duent a terme a un bon ritme.

Aquesta nova infraestructura viària, es complementa amb l'execució de nous equipaments, com ara àrees de lleure i més places d'aparcament. L'obra d'aquest nou vial, està valorada en 3.780.000 euros (uns 629 milions de pessetes). Tot i les inclemències del temps i més concretament d'un hivern força dur es manté el calendari previst i les obres

podrien estar enllestides per al proper més de maig. Amb aquesta obra es fluirà el trànsit de vehicles i s'ampliarà l'oferta lúdica, de lleure i d'aparcament. Durant tot el mes passat es van col·locar les peces de pòrtland que han de servir per la construcció d'un fals túnel, sobre el qual, s'hi ha projectat una àrea de pàrquing i àrea de serveis.

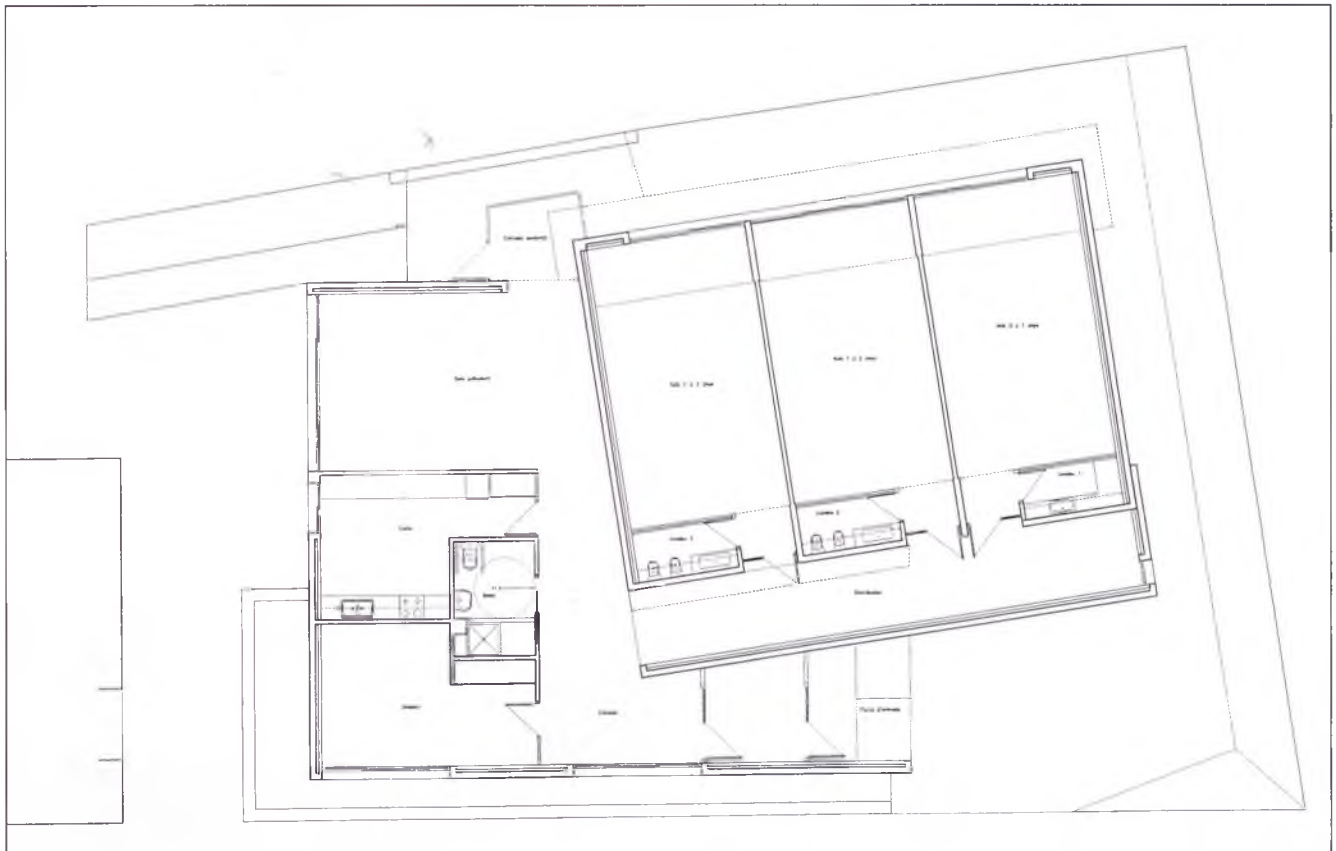

La nova Llar d'infants

Ja és a punt el nou projecte de construcció d'una Llar d'infants al carrer Germans Vila Riera de Camprodon en uns terrenys situats a l'illa delimitada pels carrers Freixenet, Germans Vila Riera, Monestir i Plaça de Santa Maria. En una illa on s'hi troba ubicada l'escola pública CEIP Dr. Robert.

El projecte s'ha enviat a la Generalitat perquè hi pugui donar el seu vist i plau i determini la subvenció concedida.

Aquest espai, que comptarà amb dues entrades ben diferenciades, disposarà de tres sales d'uns 30 m² amb una sala higiènica per cada una, una sala d'usos múltiples que podrà ser utilitzada com a menjador, cuina, despatx, un pati de jocs, i un sala higiènica pel personal amb lavabos i dutxa. L'obra està valorada en 247.781,80 eur.

Inaugurada la xarxa d'aigua potable de Rocabruna

El Delegat Territorial del Govern de la Generalitat a Girona, Carles Llorens, va ser l'encarregat d'inaugurar oficialment la nova xarxa de captació i distribució d'aigua potable al nucli de Rocabruna, a Camprodon. A l'acte, que va tenir lloc el dia 30 de novembre de 2002 al local social, també hi van ser presents l'alcalde de Camprodon, diferents representants municipals i veïns d'aquest nucli.

Aquesta obra s'ha realitzat en dues fases i ha estat subvencionada des del Pla d'Obres i Serveis de la

Generalitat i l'Ajuntament primer, i pel Fons Europeu, l'Ajuntament i els mateixos veïns després.

La primera part va servir per construir un nou dipòsit per captar i emmagatzemar l'aigua potable; en la segona es va refer la xarxa de distribució des del dipòsit fins a les cases.

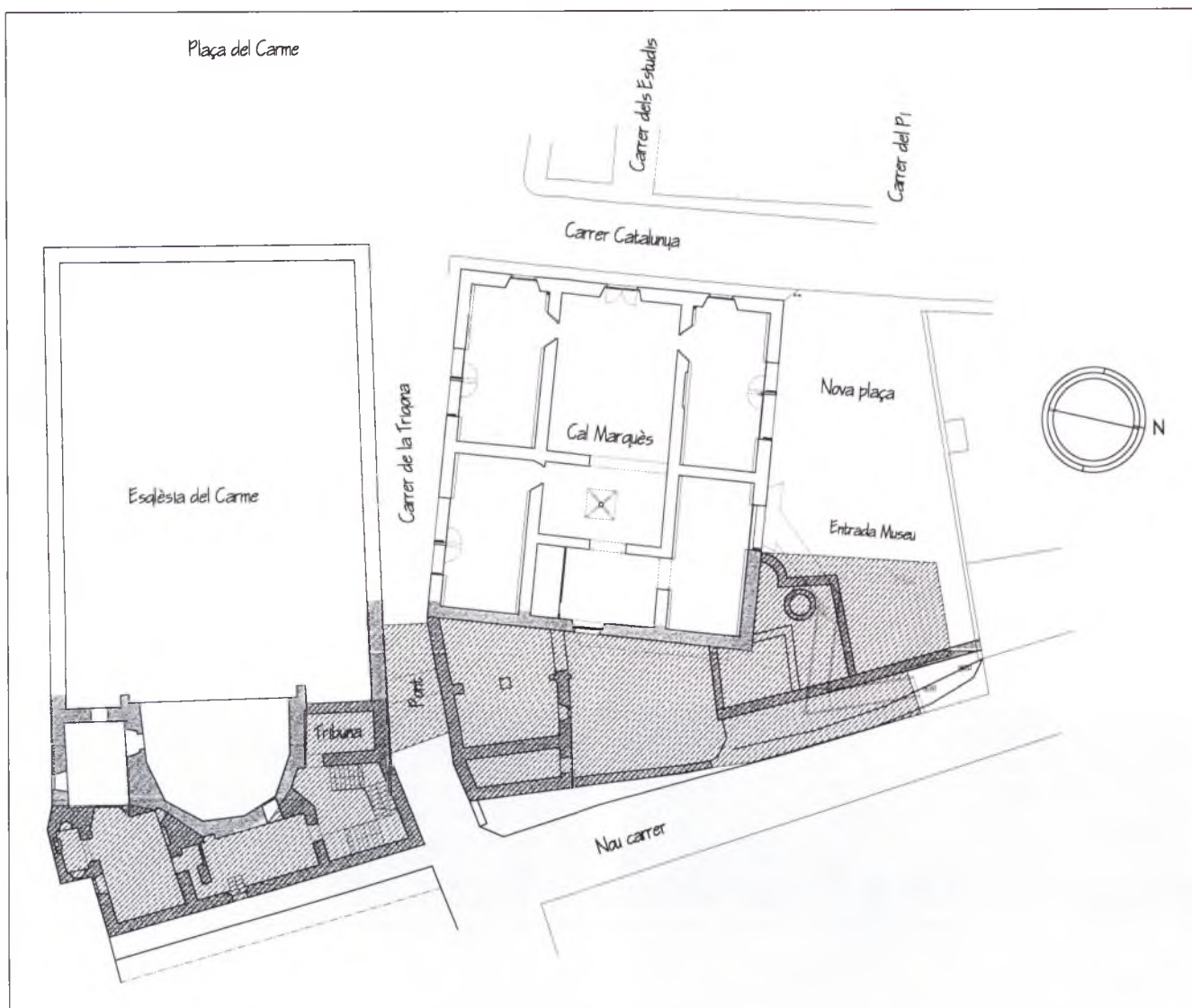
En aquesta darrera fase es va aprofitar per passar els tubs del gas, ja que està previst que en breu es gasifiqui Rocabruna.

Cal Marquès

Com ja és ben sabut, amb les obres de rehabilitació de l'edifici de Cal Marquès es crearà la nova seu del Museu Isaac Albéniz. Aquest nou equipament, que connectarà amb l'església del Carme, disposarà d'un espai destinat al museu, sala d'exposicions i sala polivalent. L'entrada al recinte, feta de vidre, s'ha projectat per la part del darrera de l'edifici on està previst fer-hi una nova plaça pública.

L'ampliació del projecte cap al convent del Carme ha estat possible gràcies a un acord de la parròquia de Santa Maria i el Bisbat de Vic amb l'Ajuntament de Camprodon.

Les obres, pressupostades en 360.606,00 eur., es troben actualment en licitació de la primera fase i compten amb subvenció de la Generalitat de Catalunya i de la Diputació de Girona.

gc gimnàs
club
camprodon

Avinguda Maristany, 3 baixos
17867 Camprodon
Tels. 606 09 80 67 / 972 74 05 27

**NOVA DIRECCIÓ
DES D'ABRIL !!!**

Millores urbanes

Els serveis municipals de l'Ajuntament de Camprodon han realitzat els treballs necessaris per l'eixamplament i cobriment del desguàs del primer tram del carrer Lluís Jover. En aquesta via, estreta i de dues direccions, s'havia d'apel·lar a la bona conducció i a la preferència quan coincidien dos vehicles.

L'obra, que s'ha realitzat per execució directa, ha facilitat la conducció i ha millorat la seguretat dels vianants amb la creació de voreres. Aquesta obra ha estat possible gràcies a la cessió d'un metre i mig de terreny que ha realitzat un veí i que ha facilitat part del projecte. Aquesta actuació s'ha de complementar amb la col·locació d'una barana al segon tram d'aquest carrer per tal de millorar l'accés a peu al geriàtric municipal i evitar caigudes o rrelliscades en un tram pendent i molt bac a l'hivern.

Així mateix s'ha arranjat la vorera de la plaça de Santa Maria des del carrer València fins a dalt l'església. També s'ha actuat al carrer Ignasi Casabó on a causa de les darreres glaçades es va malmetre la xarxa d'aigua i s'ha procedit a substituir-ne part de la instal·lació, així com s'ha aprofitat per reformar el paviment de la vorera fet malbé. Les obres, que han costat 18.160,70 eur. han estat finançades amb una aportació del Fons Europeu i realitzades per la brigada municipal.

L'heliport comença a funcionar

Des d'aquest estiu ve funcionant d'una forma provisional l'heliport que s'ha de construir en uns terrenys situats a l'entrada del municipi. Dos helicòpters dels Bombers de la Generalitat de Catalunya, van fer la presa de possessió simbòlica dels terrenys, en el decurs de la qual, es va deixar instal·lat un tanc de combustible provisional pel subministrament energètic dels helicòpters. Aquest nou equipament, que s'ha de construir en un espai de 6000 m² en uns terrenys situats a l'entrada de Camprodon, comptarà amb un nou parc de bombers, una heli-superfície, un hangar per tancar els helicòpters, i un cub de compostatge per subministrar combustible. En el decurs d'aquest any està previst començar a construir aquest nou equipament, una obra finançada pel Departament d'Interior i la Direcció General de Transports de la Generalitat de Catalunya.

Camprodon serà el primer municipi del Pirineu de Girona en disposar d'un heliport amb tots els serveis per atendre i donar ràpida resposta a les urgències i emergències que, per ser un indret turístic i de lleure, malauradament de tant en tant es produeixen. En aquests moments i per part de l'Ajuntament ja s'ha presentat el projecte a la Generalitat.

Fi de la urbanització del pont de Freixenet-Font Nova

En breu començaran les obres de la 2a. fase d'urbanització del pont de Freixenet fins a la Font Nova.

Les obres que compten amb una subvenció de 33.250,90 euros de la Generalitat, consisteixen en finalitzar les voreres d'un i altre cantó de la carretera i col·locació d'una passarel·la sobre el riu Ritortell per poder millorar la comunicació d'aquesta zona.

Restaurant

*La Cuina de
la Pilar
Can Pinós*

Avda. Mariner, 6
17864 Sant Pau de Segúries
Tel. 972 74 71 60

Esmorzars, menú dies feiners,...

Diferents actuacions industrials al municipi

Ja han començat les obres d'urbanització dels terrenys on es situarà el nou polígon industrial de Camprodon. La zona coneguda com les Rocasses, ubicada a mà dreta de l'entrada del municipi, disposarà d'uns 17 mil metres quadrats. En total s'han projectat 7 parcel·les d'entre 1000 m² i 2000 m² per poder acollir una quinzena de noves indústries. També s'ha previst dotar la zona amb 40 places de pàrquing i un espai verd.

Així mateix, s'ha aprovat el Pla Parcial per la construcció de la nova factoria de Galetes Birba. Aquesta fàbrica, que augmentarà llocs de treball, disposarà d'unes modernes i innovadores instal·lacions en què es podran oferir visites guiades, ubicades en un entorn en el que també s'ha tingut en compte l'espai d'aparcament i la zona verda.

D'altra banda, l'empresa Casanova Germans, té previst ampliar la seva fàbrica del Pla de Sant Ramon en els terrenys de la Mare de la Font, que en el seu moment, l'empresa va adquirir a l'Ajuntament per poder fer efectiva aquesta ampliació. Aquests terrenys ja s'havien reservat per aquesta fi quan es va projectar l'actuació de remodelació de l'espai lúdic de la Mare de la Font.

Fotografia: Boi.

El pavelló

Les obres de construcció del nou pavelló avancen a bon ritme. A finals d'hivern es va procedir a realitzar la coberta amb la impressionant col·locació de 7 bigues de fusta d'un pes de 3, 5 tones i una llargada de 30 metres.

Aquesta obra compta amb una pista poliesportiva per realitzar-hi diferents esports i rodejada de grades. Aquest espai, de planta baixa, on també s'hi podrà col·locar un escenari, disposa d'una gran entrada, recepció, vestidors, dutxes, magatzem, farmaciola, sala d'instal·lacions i sala de musculació. En un nivell superior, s'ha previst ubicar-hi un bar, serveis públics, despatxos, sales de magatzem, vestidors per tennistes i accés independent.

Fotografia: Joan Reixach.

Efectuada la venda dels pisos del carrer Nou

S'ha procedit a la venda, mitjançant subhasta, de tres pisos situats al carrer Nou de Camprodon, per un import de 302.149,93 euros. Aquesta venda, fruit de la donació testamentària de la senyora Josefa Llop, s'ha produït per tal de recaptar diners per poder invertir en la futura ampliació de l'hospital municipal que ha d'augmentar la seva capacitat, oferir un centre de dia, i remodelar part de les seves instal·lacions.

C/ València, 14
Tel. 972 74 00 97

PLANAS

JOIERIA - RELLOTGERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

Aparcaments nous a Beget

S'estan duent a terme les obres d'ampliació dels aparcaments al nucli de Beget. Aquesta actuació, consistent en la creació d'una cinquantena de places de pàrquing, de les quals n'hi ha una part que són cobertes, estan finançades pel consorci de l'Alta Garrotxa i el nostre Ajuntament.

Nou espai lúdic a la zona nord de Camprodon

Amb la finalitat de complementar l'oferta de lleure pels més petits, l'Ajuntament de Camprodon i amb el patrocini del supermercat Esclat, del grup Bon Preu, ha posat en marxa un nou equipament lúdic a la zona de La Campa.

L'espai, tot de gespa i molt assolellat ara a l'hivern, compta amb diversos trapezis, gronxadors i tobogans.

Plaça del Carme, 16
17867 CAMPRODON

Bar Canigó

ENTREPANS PER A EMPORTAR Tel. 972 74 06 33

Estació d'autobusos

Ja han començat les obres de construcció de la nova estació d'autobusos en la zona d'aparcament de la Muralla, enfront del passeig de la Mare de la Font. Aquesta obra, que té un cost de 342.300 euros i està finançada per la Direcció General de Transports de la Generalitat de Catalunya, servirà per dotar a la Vall a través de la concessionària Teisa de cinc línies regulars de transports de viatgers per carretera.

L'adjudicació de l'obra s'ha fet a l'UTE (Unió Temporal d'Empreses) formada per Desmo i Torrent Soler, ambdues de Ripoll. Està previst que aquesta nova infraestructura, que estarà equipada amb tots els serveis, es complementarà amb una zona ajardinada amb bancs i una font. Les obres estaran enllestides en quatre mesos.

Els pàrquings de la Costinyola

Finalitzen els tràmits administratius i s'estan duent a terme les gestions per tal de poder licitar l'obra de primera fase dels aparcaments de la Costinyola que tenen un cost de 225.570, 38 euros.

Aquesta obra compta amb una subvenció del Pla d'Obres i Serveis de la Generalitat i de l'Ajuntament de Camprodon, i permetrà dotar de noves places de pàrquing en aquesta zona tan cèntrica de la població.

CES Germans Vila Riera

Es troben en fase de licitació les obres que en breu han d'executar-se al Centre d'Ensenyament Secundari Germans Vila Riera. Aquesta obra, que ha de servir per suprimir els barracons i dotar de noves instal·lacions al centre, té un pressupost de 900.000 euros hi estarà finançada pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Nova vorera a l'entrada de Camprodon

S'ha canalitzat i pavimentat un tram de la carretera, Gi-V-5264, via que va de Camprodon a Setcases, on hi havia un punt perillós i on hi mancava una vorera. Aquesta obra, que ha costat 46.278 euros, ha estat finançada per la Diputació de Girona i ha permès la

creació d'uns 400 metres de vorera a mà dreta d'aquesta carretera en direcció a Llanars. Amb l'obra, s'ha aconseguit tapar un marge situat en un revolt en el qual sovint s'hi produïen accidents.

Diversos fenòmens meteorològics causen destrosses en els darrers temps

En poc temps, diversos fenòmens meteorològics han estat els causants de diferents danys en habitatges, mobiliari urbà i jardins.

La nit del primer dilluns d'agost els veïns de Camprodon van patir una de les pedregades més importants que es recorden fins ara. La tempesta, que va durar uns 10 minuts, va deixar caure blocs de gel de la grandària d'un ou de gallina, provocant diversos desperfectes materials i convertint el municipi en una catifa de fulles i pètals de flors.

Els danys consistiren en trencament de vidres, de teules, de canaleres d'aigua, i bonys en diversos vehicles estacionats. Els damnificats van presentar instàncies a l'Ajuntament. En resultaren afectats uns 700 vehicles, uns 400 habitatges i diversos equipaments, instal·lacions i parcs municipals.

L'Ajuntament va sol·licitar a l'Estat la declaració de zona catastròfica, petició que encara es troba pendent de resolució.

D'altra banda, a principis d'any el vent va protagonitzar una jornada on es van enregistrar cops superiors als 100 km/h, i que van provocar el trencament de teules, arbres, antenes de tv, senyals de trànsit, i fins i tot va fer bolcar dos camionets a l'entrada de la Vila. La neu també va ser present i ens va deixar gruiços importants de neu humida que es fonia ràpidament.

I per acabar, de moment, dos petits sismes en poc més d'una setmana de diferència (un de 3,9 i l'altre de 3 graus a l'escala oberta de Richter) que afortunadament no van produir cap mena de dany però sí que van causar algun ensurt en més d'una casa.

La nit del 25 de febrer, va ser el primer i el segon al diumenge següent, i després de petites rèpliques imperceptibles que molt poca gent va poder apreciar.

Camprodon, la seva riquesa i el turisme

La Vall de Camprodon és un territori ric. Si bé en termes relatius (comparant-lo amb altres àrees) sempre ho ha estat, és a partir dels darrers 5 anys quan això es comença a notar. Es veu en actes externs, el nombre de cotxes de luxe (mai hi havia hagut tants Mercedes a la Vall), com en els números que defineixen l'economia.

A l'any 2001 Camprodon tenia enregistrats al seu padró 2.289 habitants, amb un creixement del 3,2% des de l'any 1991; un creixement força baix en comparació amb el de la província de Girona, acceptable si es compara amb tot l'Estat espanyol.

És el municipi més gran de tots els que sobrepassen els 1.000 habitants de la província de Girona, amb 103 Km².

La taxa d'atur (comptada sobre la població de dret) és del 2%, molt a prop de les Illes Balears amb una taxa de 1,7% i lluny de Cadis amb un 6,0%.

El nivell econòmic, d'una escala de 0 a 10 és 9, com a gairebé tots els pobles de la província de Girona.

La quota de mercat, que mesura la capacitat de compra del municipi segons un promig de diversos índexs de població, de nombre de telèfons, d'automòbils, de camions, d'oficines bancàries i d'activitats comercials minoristes, és de 8. Al seu costat, l'Índex d'Activitat Econòmica, mesurat segons l'IAE, amb forta correlació amb l'anterior, és de 6, la qual cosa vol dir que la riquesa és superior als impostos que es paguen. Altres municipis, com Ribes de Freser (6 i 6), Sant Joan de les Abadesses (10 i 11), Platja d'Aro (24 i 27), Girona (215 i 271), així com el conjunt de Catalunya (16.500 i 19.500), mostren com la seva activitat econòmica no els serveix per ser tan rics. El cas més notable és la comparació de Catalunya amb Andalusia (16.900 i 13.000). Evidentment, l'explicació a aquesta separació

és que hi ha altres activitats que generen riquesa i que no són imputades a l'Índex d'Activitat Econòmica; aquestes poden ser la pagesia, l'ocultació a Hisenda, la venda de terrenys i el cobrament per activitats immobiliàries no declarades, el cobrament de subsidis,... i altres. D'alguna manera indica que hi ha entrades extraordinàries a l'activitat econòmica, i que aquesta és superior a la que es reflecteix en les estadístiques (veure taula 1).

Ara ens hem de preguntar **on es genera aquesta riquesa**. La resposta la trobarem en la composició dels Índexs d'Activitat Econòmica. Si mirem el pes de l'Índex de l'Activitat Turística sobre la resta de les activitats econòmiques declarades, a Camprodon el turisme és 2,3 vegades més gran que les altres activitats, per sota de les 7,5 vegades de Platja d'Aro, de les de 5,7 de Roses, i per sobre de les 0,8 vegades de Besalú, de les 0,4 vegades de La Bisbal, de les 1,4 vegades de Puigcerdà, de les 1,0 vegades de Ribes de Freser, de les 0,2 vegades de Sant Joan de les Abadesses, o de les 0,7 vegades de Ripoll. Si comparem aquest valor relatiu amb el de les comarques de Girona el valor és de 1,5 vegades, i si ho fem amb tot Catalunya el valor és de 0,8 vegades. Girona és turística. Catalunya, no tant.

Heus aquí, doncs, que ens assemblem més als pobles de la costa que als municipis de l'interior. Besalú té un turisme només de dia, i el pes del turisme sobre la resta de l'economia és de 0,8. Però Puigcerdà hauria de tenir un pes semblant al nostre i el pes del turisme

Taula 1.

Municipi	Quota mercat	Índex Activitat Econòmica	Pes del turisme sobre l'economia
Camprodon	8	6	2,3
Besalú	6	5	0,8
Platja d'Aro	24	27	7,5
La Bisbal	24	17	0,4
Roses	41	36	5,7
Puigcerdà	23	19	1,4
Alp	5	5	6,5
Ribes de Freser	6	6	1,0
Ripoll	28	25	0,7
S. Joan Abadesses	10	11	0,2
Comarques de Girona	1.691	1.582	1,5
Catalunya	16.438	19.500	0,8

Any	1997	1998	1999	2000	2001	Mitjana
Catalunya	81%	84%	92%	82%	87%	85,00%
Espanya	10%	7%	5%	8%	6%	7,20%
Europa	8%	8%	3%	9%	6%	6,80%
Resta	1%	1%	0%	1%	1%	0,80%
Girona	14%	27%	28%	22%	25%	23,00%
Barcelona	82%	68%	68%	74%	74%	73,20%
Lleida	1%	2%	1%	2%	0%	1,20%
Tarragona	3%	3%	2%	2%	1%	2,20%

Taula 2.

sobre la resta de l'economia és de 1,4 vegades. Al seu costat, Alp té un pes del turisme sobre la resta de l'economia de 6,5 vegades.

Vivim del turisme i encara ho farem més si el model a seguir és el dels pobles de la costa.

Fins aquí diríem que no hem descobert gran cosa. Ja s'intueix només sortir al carrer. Les dades anteriors ens refermen encara més que el model de la Vall de Camprodon és molt lluny de la resta del Ripollès, Ribes de Freser inclòs.

I quin tipus de turisme tenim? Quina oferta li donem? És el tipus de turisme que volem?

Hauríem de començar per respondre la darrera pregunta. El turisme que arriba, ho fa per si sol, per l'anomenada i la bellesa de la Vall. Pel boca a boca. Arriba sol, sense fer gaire esforç. És el que és, sense importar-nos si és el que volem. S'assembla al turisme de la costa, encara que allà fan molts esforços per presentar productes competitiu als touoperadors (veure taula 2).

Analitzant la procedència del turisme que ens arriba a partir de l'enquesta que es realitza a l'Oficina de Turisme de Camprodon des de l'any 1997, es pot veure que gairebé tots els visitants són catalans, més del 85%, mentre que un 7,2% ve de la resta d'Espanya (majoritàriament de Madrid i de València) i un 6,8% ve d'altres països d'Europa.

Dels visitants catalans, un 23% procedeix de les mateixes comarques de Girona, sobretot arran d'obrir

els túnels de Capsacosta, un 73% prové de les comarques de Barcelona, l'1,2% ve de les comarques de Lleida i el 2,2% de les comarques de Tarragona. Ve el doble més de gent de València o de Madrid que de Tarragona. Vénen tants turistes d'Europa com de la resta d'Espanya. Interessant.

Resumint, el turisme que ens arriba és el que ho té més fàcil, el que ve de Barcelona. La Vall de Camprodon és a només 124 km. Deu ser, amb Ribes de Freser, l'àrea dels Pirineus que els queda més a prop. La procedència de la gent de Barcelona és més o menys com la de la Costa Brava i la de la Costa Daurada. Per altra part, la proximitat de la resta de les comarques de Girona ens envia gent tots els diumenges de l'any si fa sol. És un turisme que ens visita uns 120 dies a l'any.

Quant a l'oferta, la nostra és una mica com la de la costa: en lloc de sol i platja, aquí tenim sol i paisatge (no dic muntanya). Només uns pocs practiquen la muntanya. A l'hivern és l'esquí el que s'ofereix al visitant. Durant el mes d'agost l'oferta s'incrementa amb una gran quantitat d'actes d'esbarjo i culturals que ens diferencia clarament d'altres zones de muntanya. Altrament, durant tot l'any presentem l'oferta del Carrilet Verd, el Museu Isaac Albéniz, el camp de golf, el club de tennis i el conjunt monumental romànic. No gaire més.

Vallter 2000 ha estat una locomotora en la transformació turística de la Vall, sobretot durant els anys 1980-1995, anys en què durant l'hivern era molt difícil mantenir vitalitat turística. Però avui Vallter és una locomotora que ha quedat petita a la Vall, essent impossible que vagi gaire més lluny d'on és, tant per superfície esquiable, com per accessos i capacitat de l'estació. Vallter és una estació d'esquí de principiants i de família, per la qual cosa és una estació de caps de

setmana, no aportant gaire la resta de dies feiners com no siguin cursets. Es podria dir que insisteix en el mateix model de caps de setmana, ponts i vacances que ara tenim.

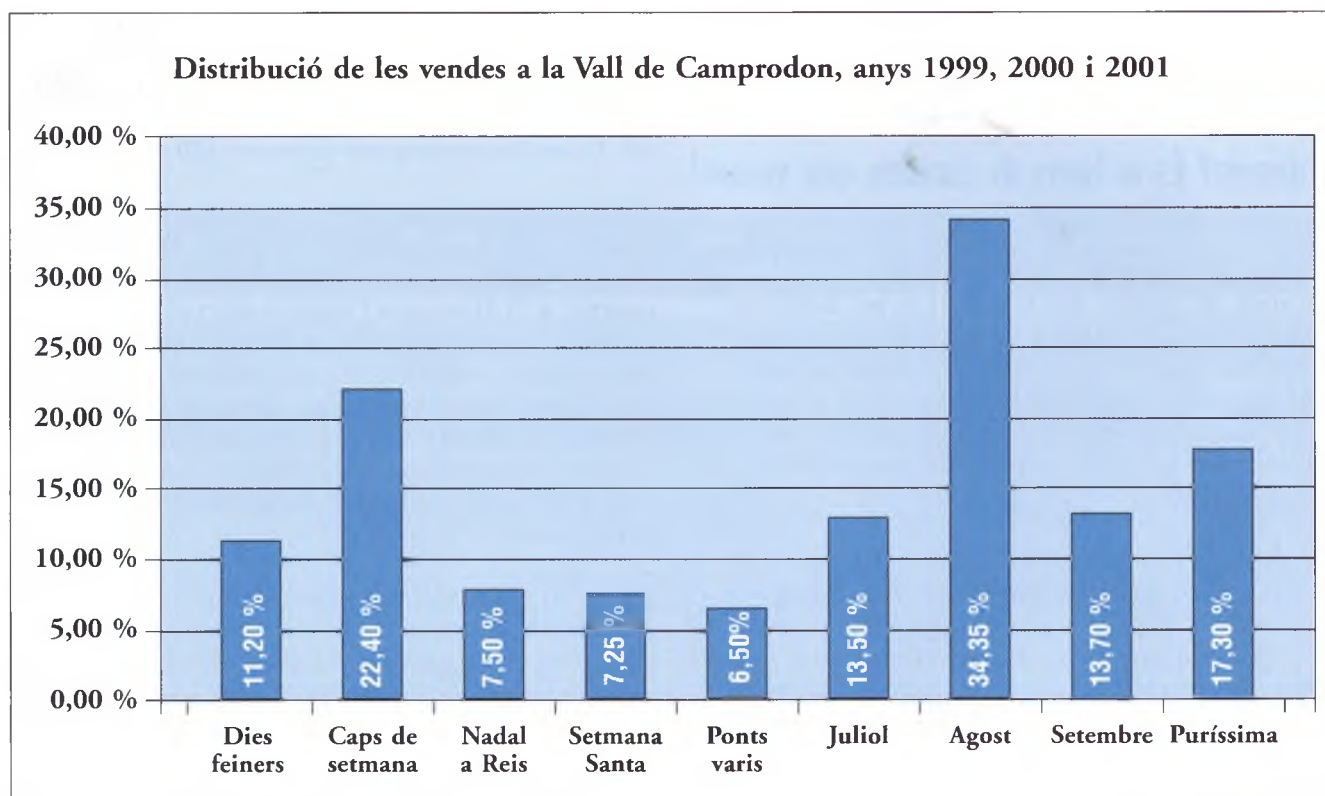
Tots els recursos que aportem a la millora es col·loquen en la mateixa direcció. Sigui la millora urbanística de Camprodon com dels vials de la Vall, com l'eix de Molló, la ronda de Setcases i la ronda de Camprodon, com la zona verda de la Mare de la Font i la zona esportiva de can Pascal. Tot millora l'entorn que oferim al visitant.

De continuar així ens pot passar que no tardem gaire en arribar al sostre de la Vall amb l'actual model de turisme. Segons un estudi comercial fet a Camprodon l'any 1998, la capacitat màxima de visitants que podien dormir a Camprodon llavors era de 7.300 persones. Avui aquesta capacitat s'ha incrementat amb el nombre de pisos que s'han construït a Camprodon i a la Vall des d'aquell any. I si seguim construint anirem incrementant la capacitat màxima, que alhora ens fa pujar els preus, que ens impedeix donar el servei adequat als visitants,... fins que la teoria de cues faci baixar la quantitat de gent que ve perquè les aglomeracions deixen de fer atractiu el territori i sovint modifiquen la bellesa del paisatge.

Poques coses es fan per captar un altre tipus de visitant que no sigui el d'aquesta tipologia que hem definit, per superar el límit dels 120 dies a l'any d'ocupació (veure taula 3).

És que algú s'ha proposat mai un altre tipus de turisme que el que tenim, ni que sigui per complementar-lo?

En aquest sentit l'única cosa que he escoltat és a l'Ajuntament de Camprodon amb l'objectiu de captar un turisme esportiu d'entrenament d'elit, per la qual cosa és important la construcció del nou pavelló. Ja és alguna cosa; tanmateix, l'organització del Curs Internacional de Música Isaac Albéniz que es va fer en el mes de juliol passat anava en aquesta direcció. Però no hi ha gaires idees més que s'hagin concretat. El mateix estudi del qual abans hem parlat apunta més idees del que fem avui. Més parcs, embelliments urbans, millora de vials, millora de les oficines de turisme, millora de les campanyes de coneixement de la vall,... hom insisteix en el mateix model dels 120 dies a l'any. Més gent els mateixos dies.

Taula 3.

Font: un comerç de Camprodon

Crec que el que de veritat cal, és pensar en un canvi de l'actual model. El que fem ja està bé però ens queda curt. Era apropiat deu anys enrera, però ens queda petit pels anys que vénen. Perquè altres llocs també s'espavilen i comencen a reeixir com a destins turístics de muntanya, com ara Olot i la Garrotxa, Osona o el Lluçanès, per citar els de més a prop. I en el món comercial és conegut que qui porta avantatge és el que va primer, el que marca la pauta.

Superar totes les barreres dels 120 dies hauria de ser l'objectiu de tots els esforços turístics de la Vall. Augmentar l'oferta actual cap a un tipus de turista que ara no tenim. Era el propòsit no reeixit del tot pel Grèvol amb les convencions professionals i d'empresa. És el propòsit d'alguns restauradors amb els viatges organitzats d'avis. No n'hi ha prou. S'ha de cercar més.

La construcció del llac de Vilallonga ens ajuda en aquest procés? Potser sí, encara que em temo que no. Crec que incrementa l'oferta actual, que també és bo. Com ho serà el Museu de la Natura el dia que es construeixi, o el Museu de la Vall, també el dia que es construeixi. Sempre són projectes que milloren l'oferta actual, però que no aporten gaire en la recerca d'anar més enllà dels 120 dies.

Per altra part, petites actuacions podrien ajudar a eixamplar els dies de treball durant l'any. L'estació d'esquí segurament podria aportar 20 dies més si es coordinessin els esforços des del punt de vista econòmic. És evident que l'estructura financera de l'estació no permet trobar la solució adient a aquests esforços; si és així, és en la mateixa estació on s'ha d'invertir capital.

També en el mateix sentit, el camp de golf no ens aporta gaires visitants, quan és l'únic camp de golf del Ripollès, i està situat en un lloc preciós. El camp hauria d'aportar gent en vacances de golf i repòs. El camp s'hauria d'incrementar fins a 18 forats, per la qual cosa es demana una operació immobiliària que serà impossible per la situació protegida del lloc. Com en el cas de Vallter estem en una situació de precarietat financera que impedeix trobar una solució en la via dels interessos turístics de la Vall. Ambdós casos necessiten que el sector privat i el públic hi entrin aportant capital amb l'interès d'aconseguir sinèrgies que ens podrien aportar potser 40 dies més de treball a l'any.

I si pensem en el "walking holidays"? Les vacances caminant són un bon recurs per llocs concrets de

França, per illes com La Palma de Gran Canària, Madeira o la mateixa Mallorca a l'hivern. Nosaltres tenim alguns turistes que vénen amb aquest propòsit, però cal anar molt més lluny.

Les vacances caminant és una modalitat de vacances amb un gran creixement. No aquí a casa nostra, on encara és incipient, sinó en alguns països d'Europa. Al Regne Unit es calcula que hi ha 3.000.000 de persones fent vacances caminant, essent el país més madur en aquesta modalitat de vacances. Alemanya també és un país madur, així com França, Bèlgica i Holanda. És un tipus de turista tranquil, respectuós amb el medi ambient, que circula quan la resta de turistes ja no hi és, que valora el territori.

Hi ha diferents tipus de turisme caminant, entre els que sobresurten els de grup i els independents. Ambdós es poden practicar a la nostra Vall. Els independents van sols, de poble en poble fent una ruta, mentre que els de grup van junts, guiats o no, fent un itinerari preestablert. Els requisits que demanen aquests turistes els complim llargament a la Vall. Per exemple demanen rutes amb recorreguts de 15 km diaris i desnivells acumulats de 400 m. pels recorreguts moderats, i de fins a 20 km i 1000 m. de desnivell acumulat pels recorreguts més difícils. Els hi agraden

recorreguts que canviïn de valls, que descobreixin monuments, que modifiquin la diversitat de flora i fauna, en fi, que hi hagi variació.

Això és just el que hi ha en el nostre territori. Nivells diferents que van des de l'Alta Garrotxa a Beget o Oix a 350 m., fins a la mateixa Vall de Camprodon amb 870-1270 m. i fins Ull de Ter a 2.000-2.800 m. Diferents alçades que permeten canvis de valls i canvis de flora i fauna, passant per pobles i monuments. Només amb una cosa que ens fa diferents de la resta dels Pirineus i dels altres llocs de muntanya: que aquí hi ha una mitjana de 254 dies a l'any que fa sol i 321 dies que no plou; que aquí, al tenir diferents nivells, tenim més de la meitat del territori no cobert de neu a l'hivern, i que aquí els mesos de desembre, gener i febrer, són mesos secs.

És evident que aquesta solució del senderisme és feta a la meua manera, pel meu gust a caminar. Però és una solució, i qualsevol altra crec que tothom l'agrairà. El que falta és definir clarament el model que volem i treballar concentrant-hi les energies dels estaments públics i privats de la Vall. Si el que ja hi ha ens va bé, no val més endavant cap lamentació.

Joan Vila

Vox Populi

Els refranys populars catalans tenen dites per a totes les situacions que hom pot arribar a imaginar, així encara sentim pels carrers allò que se'n diu "Fer l'agost"; en aquest cas, ens endinsa en el món financer que descriu la repercussió que té un mes en concret de l'any, davant els 11 restants, per exemple en el nostre poble.

El terme "Camprodon" podria emprar-se com a sinònim d'aquesta expressió tan col·loquial, i és que el nostre poble i tota la Vall, basen la seva existència a les inversions turístiques concentrades en aquests 31 dies (essencialment) i alguns caps de setmana de la resta de l'any.

Ara el fred ens fa accelerar els passos pel carrer, els arbres balancegen els colors i es respira tranquil·litat, abans que torni a arribar l'estiu, seria un bon moment per a analitzar amb més profunditat la base econòmica de la nostra vivència (i malauradament de la supervivència d'alguns): El turisme.

L'agost va deixar rera seu un munt d'històries, festes, amistats, pluges i més pluges i més pluges... però sobretot, diners (no oblidem que som un dels pobles més turístics de Catalunya, així ens ho han fet saber els estadístics de la Generalitat, o vés a saber d'on). El que tots sabem amb certesa és que la Vall de Camprodon atrau a un gran nombre de visitants durant l'any: des del turisme "de tota la vida" (aquells que formen part del weekend camprodoní), fins als "motxilleros" d'entrepà i bóta o els "senyorets" del Maristany (que cada any ens sorprenen amb l'arribada d'un nounat i l'atrafegada cangur filipina de torn).

Sens dubte, l'interès de la vida al camp, l'afany de conèixer una nova manera de fer i viure i el particular tarannà dels "de muntanya" són alguns dels reclams que els nostres hostes ocasionals anhelen.

Introduint-nos més en el tema, i per demostrar-vos que en aquest número també hem fet els deures, us presentem un recull d'opinions dels turistes que

Fotografia: Saraia.

passegem, admirem i gaudeixem per, a i amb l'alta Vall del Ter.

Quin és l'interès pel poble i rodalies? Les respostes són tan "variopintas" com la fauna urbana que resideix temporalment a casa nostra. Dedicar el temps a la "cura" de l'estrès, el soroll tempestiu i els fums que impregnen les grans ciutats; el contacte directe amb la naturalesa i amb la gent dels pobles; la proximitat a les pistes d'esquí; un viatge del INSERSO; la cerca de tranquil·litat i repòs (un dia de Setmana Santa a Camprodon!? el 15 d'Agost!? la Puríssima!?!); una visita al Pont Romà i al monestir de Sant Pere; la tradició, famílies que fa més d'un quart de segle que opten per fer-nos una visita estival; o tornar a omplir els rebosts i/o estómacs amb la selecta cuina casolana i productes "típics" de la Vall: des de les famoses galetes, fins a les llonganisses "de l'última matança del porc" passant, és clar, per l'aromàtica mel de flors "autòctones" i les "originals" reproduccions del nostre Pont Romànic.

Què podem concloure de tot això? Que "Camprodon, va bien", ja que sembla que la moda neorural es troba en un moment àlgid (tot i que algunes veus indiquen amb indignació o impotència, el contrari).

El nostre turisme pot ser de moltes maneres, però un dels qualificatius que el descriu a la perfecció seria el de fidel, ja sigui la gran majoria dels entrevistats han anunciat amb rotunditat el desig de tornar en una nova ocasió, ja sia per a continuar amb el seu afany explorador o bé per poder visitar el museu Isaac Albéniz (que més d'un ens comentava que ha trobat tancat) o comprovar si els accessos al poble són cada setmana igual de complicats. També hem trobat aquell qui no tornarà, fins que les nits del cap de setmana deixin de ser un munt de xivarri.

Però pensem que tampoc seria just fer una descripció del turisme sense tenir en compte la pròpia veu dels vilatans, així va ser com vam començar a parlar amb la gent del poble. Els comentaris i les opinions també volem que quedin reflectides en aquest escrit.

Tothom està d'acord en què el turisme al llarg dels anys ha anat canviant la seva cara. Per alguns el que falta és jovent, els canvis de la nostra societat fan que avui en dia siguin els néts/es i els avis/es els que puguin gaudir de gran part de l'estiu a la Vall, mentre que els joves només hi resten caps de setmana. Al mateix temps, es parla d'un augment del turisme estranger (serà perquè la nostra Vall comença a tenir "identitat europea"?), com també es parla de la presència d'un turisme de menys recursos econòmics o almenys, que no inverteix tant en la nostra Vall. Aquest punt l'ampliarem una mica més.

Tots coneixem els orígens del turisme al nostre poble, gent d'alt nivell econòmic que es podia permetre tenir una torre en un paisatge agradable i natural que els defugís d'una ciutat de continu moviment. Turistes que escoltant la veu d'un prestigiós Dr. Robert començaven a conèixer la nostra Vall. Però amb el temps, els canvis econòmics, socials i les millores de les vies de comunicació han fet que el nostre poble avui en dia acabi acollint un gran nombre de gent diferent, la qual potser només destina un dia, o dos, o bé una setmana a la nostra Vall, i poca és la gent que hi passa llargues temporades com abans. El que sí comenten els entrevistats és que tots plegats gasten menys que en èpoques anteriors. En resum, mentre algú ens ha expressat el seu interès i acceptació cap a l'actual turisme, altres preferirien que s'hagués mantingut un turisme més "selecte", "de qualitat" en diuen ara, fa alguns anys s'anomenava "de classe alta".

També hem cregut que era important saber si la gent creu que el poble està ben promocionat. Una minoria de vilatans creuen que el nostre poble no necessita cap tipus de promoció perquè ja té "anomenada", la gran majoria, però, han contestat negativament i és clar, ens hem vist obligats a demanar propostes i crítiques possibles per millorar la situació.

La manca d'activitats lúdiques i culturals ha estat un dels punts més comuns entre els entrevistats del poble, el que alguns han anomenat com "alguna cosa més que fuet i galetes" i "un passeig pel pont i el carrer València". Així com també s'ha remarcat la necessitat de promocionar més aspectes naturals de la Vall (caminades, rutes amb bicicleta, etc.), fer conèixer més Camprodon com a poble natal del compositor Isaac Albéniz, organitzar més fires de caràcters diferents o potenciar més els esports d'aventura.

Altres aspectes a destacar en les entrevistes són entorn la "imatge". D'una banda, la necessitat que la imatge que doni el poble evolucioni d'acord al temps, fent relació als carrers i aparadors, les places i qualsevol espai públic (es tractaria de conservar o renovar, intentant no caure en el descuit). D'altra banda, fent que la netedat i l'educació ambiental siguin sempre prioritaris per tothom, (Font del Ferro, Font del Botàs o els contenidors davant el Pont Romà).

I mentre afrontem aquest fred tan nostre ens preguntem primer, per quants anys restarà la convivència, de vegades tan simple i algun cop tan complicada, entre camprodonins i turistes (sobretot, barcelonins) i segon, quina serà la definició de tots plegats d'aquí a uns anys si cada vegada hi ha més gent amb aquesta *dobla ciutadania*.

Ariadna Romans i Jaume Puigmal

Jaume Bertranpetit, un viatge al coneixement, un retorn als orígens

Prop del mar, just al costat de les torres emblemàtiques de la Barcelona olímpica, hi ha la càtedra d'en Jaume. Els laboratoris són plens de pots de vidre de formes inimaginables, d'ordinadors, de màquines que centrifuguen *adeenes* i de neveres atapeïdes de fragments microscòpics que pertanyen a mitja humanitat.

Envoltat pels seus col·laboradors que van i vénen atrafegats, en Jaume és com una mena de director del CSI sense els recursos de Hol·lywood però amb l'interès científic i seriós de qui està fent una cosa important

En Jaume transpira cordialitat i equilibri per qualsevol fragment de la seva pell, però dels ulls li surt tot allò que el delata: la inquietud i la fascinació pel coneixement, per la seva feina, per les ganes d'explicar allò que ha descobert, allò que vol fer. Se li noten la mateixa il·lusió i les mateixes ganes que sol tenir un adolescent quan comença la carrera que ha triat, només que en el seu cas ja n'és el catedràtic des de fa anys, i en té cinquanta.

Aquesta cordialitat de l'home adult barrejada amb l'energia del jove que porta a dins creen un equilibri que, com si d'un perfum es tractés, s'escampa per tot el despatx. I quan parla, explica. I quan explica, t'ensenya. I de seguida t'adones que tot això és només perquè es tracta d'un home savi.

Jo em pensava que era antropòleg, i mentre anava a la cita m'imaginava el local ple d'ossos dels nostres avantpassats Cromanyons. Doncs

no. No hi ha ni un sol crani, ni tan sols per fer de trepitjapapers. En Jaume és un antropòleg que ha anat més enllà. Es veu que un dia –m'explica– va decidir reciclar-se. Va anar a la Universitat de Stanford i en va tornar fet un biòleg, especialitzat en genètica molecular.

Va deixar de prendre mides als ossos i de resseguir-ne la forma per estudiar tot allò que forma el

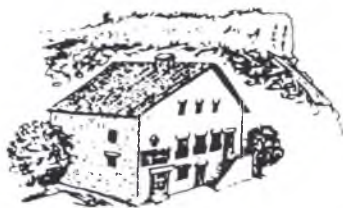
genoma humà. Ara n'estudia les diferències per poder-ne quantificar l'evolució; per poder determinar en quin moment els gens humans van prendre un camí diferent dels gens d'altres primats. Investiga les diferències entre gens humans de diferents èpoques, per poder resseguir-ne el camí fins als nostres dies. O quantifica les diferències entre els gens humans de diferents poblacions.

Tot plegat per acabar adonant-se –suposo– que les diferències mínimes demostren que som iguals. Ell però, com a bon científic, només afirma allò que ha demostrat en el laboratori. La nostra feina –diu tot obrint les mans com si anés a amassar pa– és poder mostrar tots aquests coneixements sobre la taula. I estén els braços com si escampés farina. I no li fa cap por allò que descobreix. I amb tot sobre la taula, ja en parlarem –acaba.

En Jaume és com tots i el seu ADN és igual que el nostre; i el nostre, igual que el de l'Einstein. Però el seu concepte del temps és molt més ampli. Per ell, els anys són mil·lèsimes de segon en la història de l'evolució. I un segle o una generació no són suficients com per a demostrar res. No parla de cents ni de milers. La seva xifra es mou al voltant dels 6 milions d'anys. Calcula que fou aleshores quan es van iniciar les diferències entre els avantpassats dels ximpanzés i els dels humans.

En Jaume, doncs, ha canviat l'estudi dels ossos pel dels gens, per intentar demostrar que a través del coneixement del genoma humà podrem continuar responnent a la mateixa pregunta de sempre; lliure, això sí, de qualsevol punt de vista moral o religiós: d'on venim?

Can JOANIC

HOSTAL
RESTAURANT
BAR

Carrer Bell Aire, 1
Tel.: 972 74 12 41
Mòbil: 689 500 302

17867 BEGET (Girona)

Club Tennis Camprodon

Squash, Curssets de Tennis

Bac de Sant Pere, s/n.
Tel. i Fax: 972 74 08 12

17867 CAMPRODON
(Girona)

I ell ve d'aquí, del forn de cal "Ninyu". I els seus venien de Fabert, de cal Barrut. I recorda el poble de la seva infantesa com un racó de món on estudiar era l'excusa per no haver d'acabar fent de forner o de sastre o de fuster. Un lloc on tenir una botiga era ser esclau d'una manera de viure.

De jovenet anava a les escoles nacionals que regentava amb fermesa el seu estimat tiet Mariano, que tothom recorda amb el nom més solemne i estricte de "senyor Mariano". Anava a l'escola amb en Romans, en Reixach, en Fernando Vila, l'Anna Maria de telèfons o la Lourdes de can Pòlit, entre altres. I era el preferit del tiet que tots veien amb uns altres ulls que no eren els seus. I en parla amb admiració, reconeixent que el moment històric era difícil i admetent que el mestre potser no va saber veure que els temps canviaven.

Però en Jaume va decidir estudiar per la influència del senyor Mariano, com molt probablement, i en silenci, ho han fet molts altres. Perquè explicava les matemàtiques d'una manera molt diferent de com es feia a l'època, i perquè els nens de Camprodon dels anys seixantes, quan hi havia un eclipsi de sol, sortien a observar-lo amb els estris del mestre. Descobrien, així, l'aventura del coneixement.

Jo no el puc recordar. Però me l'imagino com si fos en Fernando Fernán Gómez fent de mestre rural en una novel·la d'en Galdós. Capaç d'una rectitud exagerada, que per altra part era normal a l'època, però que va saber encendre les ganes de coneixement de totes aquelles generacions.

I a en Jaume, aquelles ganes encara li duren. Se li escapen pels ulls quan t'explica que l'evolució i la diversitat són cares d'una mateixa moneda i que ens cal saber la realitat. Que cal estar obert i

explicar. Que la gran inquietud humana és conèixer i que els gens i el genoma són com un llibre obert. Que encara ens cal aprendre a llegir per després intentar d'escriure i, així, interpretar d'on venim.

I quan ens acomiadem, ell agafa la bicicleta i es perd pels carrers de la ciutat. Me'l miro quan s'allunya a cops de pedal i estic a punt de cridar per dir-li que venim de Camprodon. Però callo. Entenc que ell vulgui mirar una mica més enllà.

Oriol Molas

C. Ventura

Consultors, S.L. Carrer Freixenet, 6, baixos - Telèfon 972 13 03 08 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cristina Ventura i Carpintero
Economista

FISCAL
LABORAL
MERCANTIL
COMPTABILITAT

FARMÀCIA M. PUJOL SURIÑACH

CENTRE D'ESPECÍFICS • DERMO-FARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS • ORTOPÈDIA
HERBORISTERIA

VALÈNCIA, 24

TEL. 972 74 03 92 • CAMPRODON

La guerra de les lleties

El Rector de Rocabruna mossèn Antoni Bertolich tenia un problema greu: des de feia temps les recaptacions per les dècimes i primícies que percebia sobre llegums disminuïen d'una forma alarmant. Això encongia el seu pressupost econòmic de mala manera, la qual cosa presagiava que aquell final de segle XVIII es veuria obligat a passar-lo amb estretors monetàries. D'un temps ençà, molts pagesos de Rocabruna havien disminuït els sembrats de fajol, de blat i sègol per dedicar-se al conreu de lleties, que segons deien era molt més productiu.

Al principi aquest canvi d'orientació agrícola no l'havia afectat gaire. La gent complia amb les seves obligacions amb els delmes, tal com de temps immemorial marcaven els bons usos i costums. Però darrerament la cosa havia canviat.

El «decimador», és a dir, l'home que en el seu nom, en temps de collita, passava casa per casa per recollir la part que li corresponia, tornava amb menys quantitats de queviures, sobretot de lleties, que com queda dit era el que més es conreava. Tots els pagesos feien trampa amb el repartiment i no complien el que marcava la tradició segons la qual li tocaven, entre dècimes i primícies, 3 parts de cada 21 o, dit d'una altra manera 1 part de cada 7.

El rector pensava que la culpa la tenien els de la masia de Bocabartella, que en els últims anys ja quasi no donaven res. I hi afegia que la veritable culpa, però, no era dels masovers, que al cap i a la fi eren uns manats, l'autèntic culpable era l'amo: en Ramon de Vallgornera.

Però quin «decimador» s'atrevia a dir-li res? Era un dels homes més poderosos de la Vall de Camprodon, i ben segur que el que més títols nobiliaris tenia: Marquès de Vallgornera, de Llunes, de Lantorn, i de Bosch de Plantavén, Baró de Sant Miquel de Pera i Gentilhome de Cambra de Sa Majestat.

Quan a mossèn Antoni Bertolich més trist li semblava el panorama se li va presentar un aliat tant o més valent que l'amo de Bocabartella: el Comte de Santa Coloma i Marquès de Besora.

Entre el gros plec de documents de l'Arxiu Municipal de Camprodon en què he pogut llegir aquesta història no s'explica enlloc els motius i el perquè d'aquesta ajuda impensada que li va ploure del cel al Rector de Rocabruna.

La primera decisió que va prendre el que en podríem dir el nou «decimador de luxe» de Rocabruna fou sol·licitar i aconseguir de l'Alcalde Major de Camprodon, en Pere Josep de Menduïña, una autorització per embargar i quantificar després la collita de lleties. Aquest document portava la data de l'agost de 1797.

Amb assistència del «Bayle» de Rocabruna es presentaren a l'era de Bocabartella on hi havia reunides totes les «monjoies» —una espècie de petits ramells—, de lleties de la collita d'aquella anyada. A la vista de la quantitat recollida es va avaluar la quantitat sembrada. Els entesos la van fixar entre deu i dotze quarteres. Treure la setena part que corresponia a mossèn Bertolich no fou massa difícil. En els anys anteriors en lliurar la dècima, s'havia jurat i perjurat que la sembradura mai havia arribat a dues quarteres. La diferència era, doncs, aclaparadora.

Els anys següents, és a dir el 1798 i 1799, amb el record del 1797, féu que el graner de la rectoria tingués un aspecte ufanós i que fes goig de veure. I no solament per les dècimes de Bocabartella sinó per les dels pagesos de tota la parròquia, que en constatar com havia sortit malparat el poderós marquès, varen augmentar les seves aportacions de forma espectacular, no fos cas...!

És de suposar com es devia sentir en Ramon de Vallgornera. Segurament més per la ferida del seu amor

PERRUQUERIA HOME-DONA
TRACTAMENTS CAPIL·LARS
MAQUILLATGES
MANICURES

Carrer València, 10
17867 CAMPRODON
Tel. 972 74 13 40

propi que per la pèrdua de llegums que aquell fet representava, va decidir, el 18 de novembre de 1799, presentar un plet davant de l'Alcalde Major de Camprodon, contra el Rector de Rocabruna i el Comte de Santa Coloma.

Actualment es diu que la justícia és lenta i que és una cosa que no s'acaba mai. Que si es perd en aquest tribunal, es recorre a un altre de superior, i a un altre si fa falta i que es pot estirar tant com aquells xiclets que la mainada, a base de mossegades, converteixen en fils llargs i prims. Això passa avui, però en aquell temps ocorria quatre «quartos» del mateix.

L'expropiació i el repartiment de les lleties collides a Bocabartella el 1797 varen tornar a sortir a l'ordre del dia. El Marquès de Vallgornera assegurava que aquell any fou un any excepcional, en què se n'havien conreat més a base de fer rompudes, saions i artigues i que, tot i això, el repartiment no havia estat just, com tampoc era just voler obtenir primícies i dècimes en els anys successius a tenor d'aquelles quantitats.

Mossèn Anton Bertrollich i el Comte de Santa Coloma al·legaven que els anys anteriors a aquell tan potinejat 1797, s'havia espoliat de mala manera la quantitat de llegums a entregar al Rector de Rocabruna, enganyant-lo de la manera més descarada...

Com sol passar als qui pledegen, la solució no va agradar a cap de les dues parts. Es feia necessari recórrer a la justícia superior del Corregiment, que tampoc va donar fruits adients al paladar dels bel·ligerants.

En el mes d'agost de 1802, és a dir 5 anys després que aquelles disputes n'haguessin vist el naixement, el procés estava encallat en el tribunal màxim en què podia estar: la Real Audiencia de Barcelona.

Per no haver de traslladar a la Ciutat Comtal la munió de testimonis que una i altra part desitjaven presentar, més d'una vintena en total, es va arribar a l'acord de fer-los declarar a Camprodon, davant d'un notari que validés les paraules pronunciades sobre un joc de

preguntes, que des del tribunal de Barcelona, s'havien formulat.

Era tanta la tibantor i la desconfiança que regnava, que fins i tot ni es varen avenir en la nominació del notari que havia de fer la feina. Cada un va tirar pel seu cantó contractant el qui va creure que s'ajustaria més als seus desitjos. El Marquès de Vallgornera es serví d'Ignasi Coll Juval i el Comte de Santa Coloma i el Rector de Rocabruna ho feren de Mariano Izquierdo Capdevila. I encara sort que va donar la casualitat que en aquell moment a Camprodon hi havia dos notaris, i que no varen haver d'anar-ne a buscar un de foraster. Llegint el resultat de les entrevistes t'adones de com una mateixa pregunta pot ser contestada d'una forma tan diferent, tan diametralment oposada. Si haguéssim de creure el que deia en Salvador Torrent, antic «decimador» de mossèn Bertrollich tots els pagesos de Rocabruna eren uns lladres del camí ral especialistes en arts de màgia per fer desaparèixer collites convertint-les en núvols de fum i si haguéssim escoltat en Bartomeu Barri, llaurador de «Les Arçoles», el Rector de Rocabruna era un escanyapobres que mentre el seu graner hagués estat ben proveït, no se li haurien fet arrugues al cor, encara que mig Rocabruna s'hagués mort de fam.

A l'Arxiu Municipal no consta el desenllaç que el plet va tenir en la Real Audiencia. L'últim document que hi fa referència és la factura que el notari Ignasi Coll va presentar a l'amo de Bocabartella i us puc assegurar, en comparar el seu import amb el preu de les lleties del moment, que amb aquells diners hauria pogut comprar una quantitat espectacular de mesurons. Però fos quin fos el resultat, a la llarga la història ens explica que el triomfador, al marge del que poguessin sentenciar els jutges, fou en Ramon de Vallgornera.

El 1820, els delmes, les primícies, les dècimes i tot aquell reguitzell de privilegis que venien de tan lluny, amb l'arribada del trienni liberal van rebre un cop quasi mortal, que uns anys més tard les

FINQUES CAMPRODON

Administració, compra i venda de finques
Assessorament fiscal, laboral i jurídic
Assegurances

Carrer València, 43 • 17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. i Fax: 972 74 02 52 • Tel. mòbil: 609 43 96 06

LLOGUER D'APARTAMENTS,
LOCALS COMERCIALS i
PLACES DE PÀRQUING

Carrer Catalunya, 15
Apartat de Correus, 48

Telèfon: 972 74 02 64
17867 CAMPRODON

BATLLE

PROMOCIÓ I VENDA D'HABITATGES

desamortitzacions dels béns eclesiàstics de Mendizábal i Madoz varen acabar de portar a la tomba. *Requiescat in pace.*

Aquesta història en certa manera em fa pensar que, des de l'antiguitat fins avui, les lleties han tingut la seva importància. Cal recordar que en el 1936 els exèrcits

de la república pogueren resistir més temps l'empenta de les tropes franquistes gràcies a les «*píndoles del Dr. Negrin*» com en deien d'aquest llegum en aquell temps i que, com ens explica la Bíblia, Esaú va vendre la seva primogenitura al seu germà Jacob per un sol plat de lleties.

Manel Pujol

C/ Catalunya, 13
17867 CAMPRODON

**Restaurant
LA MURALLA**

Tel. 972 74 09 00

Especialitats en peix

Fàbrica de mobles

Martí Magret

Crta. Sant Joan, 21
Telèfons: 972 74 01 81 i 972 74 01 48

17867 CAMPRODON
(Girona)

perquè estimes Camprodon, aquests són els teus

Camprodon ha avançat molt aquests darrers quatre anys, s'ha fet molta feina i se n'està fent molta més. Camprodon progressa i cal que continuï progressant a bon ritme com ho ha fet fins ara. Per això tenim un equip que combina la joventut amb l'experiència. Cal fer entrar a l'Ajuntament idees noves, una nova empenta, per alhora fer que res s'aturi. Un equip que tenim il·lusió, ganes i capacitat per treballar per a la nostra Vila. Un equip que ens estimem Camprodon: aquesta és la nostra única bandera.

millor per tothom

millor per Camprodon

MANIFEST DEL GRUP DE CIU a l'Ajuntament de Camprodon

Des de Convergència i Unió volem fer una sèrie de puntualitzacions
a la tasca de l'equip de govern de la vila

QUIN DEUTE TENIM?

Avui dia és complicat saber-ho. Quan ja hem esgotat un terç de l'any, ni tan sols s'ha elaborat el pressupost municipal de 2003, essent un fet francament preocupant. D'ençà del mes d'octubre de 2002 no s'ha aprovat cap factura ni per decret d'alcaldia ni per comissió de govern. És que no s'ha fet ni s'ha comprat res? Sempre hem dit que **cal una millor gestió del pressupost**; i no només això, sinó que cal tenir els comptes al dia. Camprodon no els hi té.

El deute que teníem a 25 de juliol de 2002 (aleshores posat al dia per l'adjudicació de la construcció del pavelló poliesportiu) era de **2.563.629 €** (426.551.974 ptes.). Aquesta xifra, que avui possiblement haurà crescut, condiciona la despesa futura per molt de temps.

I QUINES DESPESES TENIM IMMINENTS?

a. El nou projecte del museu Isaac Albéniz a cal Marquès (o can Ribes); immoble per al qual el nostre grup va presentar una al·legació a la revisió del Pla General per convertir-lo en equipament per a la vila o la vall. Opció aquesta que es va desestimar, és clar. Avui la seva part útil ha estat reconvertida en apartaments i la no útil per a la propietat, l'haurà de reconstruir el Consistori i que, junt amb l'absis de l'església del Carme completarà l'esmentat equipament, compost per 26 "locals" d'entre 4 i 30 metres quadrats, 10 al Carme i 15 a Cal Marquès, més un que és el pont enderrocat fa 7 anys que ha tallat el pas del passatge i que serà un dels locals del museu. La primera fase del projecte fou aprovada en el darrer plenari amb els vots favorables de l'equip de govern i en contra dels grups de l'oposició.

El pressupost inicial de l'obra fou de 540.910 € (90 milions de ptes.). Primera fase: 360.607 € (60 milions de ptes). Subvencions: 180.303 € de FEDER (30 milions de ptes), més 102.172 € (17 milions de ptes.) que probablement hi posarà la Diputació. A ben segur, caldrà sumar-hi un 40% d'increment i tot mancant-hi un projecte museològic, tal com es va acordar fer-lo en el seu dia. Per tant, deute a acumular superior als 420.708 € (70 milions de pessetes).

b. Aparcament Costinyola. Al·legació presentada pel nostre grup a la revisió del Pla general per incloure en aquest punt el projecte de l'Esteve Corominas, pagat per la Generalitat que contempla la prolongació del carrer Monestir fins arribar al carrer Ferrer Bàrbara (o carrer de Llanars). No es va atendre la nostra proposta i donaren llum verda a l'aparcament a càrrec de l'erari municipal, sumant-hi l'expropiació encara no resolta. El projecte que defensàvem donava més opcions a la propietat i la urbanització del carrer i aparcaments els hagués dut a terme l'empresa adjudicatària.

c. Aparcament túnel variant. Cal certificar l'obra abans del proper 30 de juny per obtenir la subvenció: es va sol·licitar una pròrroga ja exhaurida i l'obra està per començar. Molt ens temem que la perdrem de forma inevitable.

d. Pavelló poliesportiu. Adjudicat en segona convocatòria, retallant fortament l'obra, tant d'exterior com de mobiliari i parquet interior per no deixar-la deserta, el valor de la qual ha estat de 1.484.499 € (247 milions de ptes.) Subvenció de la Direcció General de l'Esport de 525.885 € (87'5 milions de ptes.). El preu de l'obra acabada superarà de llarg els 1.803.036 € (300 milions de ptes.) i el cost que suposarà per al municipi passarà amb escreix els 1.202.024 € (200 milions de ptes.).

I ALTRES TEMES

- El que hem dit fins ara és una part dels problemes econòmics, però també n'hi ha de laborals als quals no s'hi ha posat remei.
- El mal ambient a les oficines municipals és ben palès.
- Pel que fa els "vigilants municipals", es va fer una convocatòria per cobrir les places com a personal laboral i per a fer tasques per a les que no estan habilitats, amb canvi d'uniforme inclòs.
- S'han demanat reiteradament aparcaments per persones amb poca mobilitat i que no han tingut resposta.
- I no parlem de barreres arquitectòniques que tenim arreu, inclosa la Casa de la Vila.
- La manca de neteja en carrers, fonts i rius, inclòs el passeig Maristany.
- I d'altres temes que podríem anar afegint, però dels que parlarem en altres ocasions.

Tot plegat, ens ha de servir per reflexionar sobre aquestes qüestions per fer-ne les valoracions pertinents i, si cal, intentar posar-hi remei.

Vostres. **Grup de CiU de Camprodon**

Una visió diferent

Com ja sabeu, el proper dia vint-i-cinc de maig tenim tots una cita amb les urnes. És la nostra obligació de vilatans compromesos mantenir l'alt nivell de participació que sempre ens ha caracteritzat; i així, obtenir dins l'Ajuntament la representació més precisa del que és el pensament camprodoní.

Per començar, voldríem aprofitar l'oportunitat que ens ha donat el CampRodó per informar-vos que ja fa aproximadament un any que venim confeccionant un projecte pensant en tothom. És un projecte amb vistes de futur i que tracta tots els àmbits municipals. Tenim moltes idees i un desig enorme de portar-les a terme. La nostra intenció és exposar-vos a continuació les línies generals que seguirem.

El nostre projecte es basa en idees per afavorir el camp del Benestar Social enfocades a millorar la vida de les persones grans i els que un dia ho serem; són idees per activar una indústria turística cada cop més estancada i amb poca projecció d'oferta; crear una modificació urbanística estretament relacionada amb el progrés i el mediambient; possibilitar una dinamització sociocultural del què podria ser el nostre poble; donar una especial atenció a les zones que sovint semblen excloses o oblidades com són la Colònia Estebanell, Freixenet, Font-Rubí, Cavallera, Beget i Rocabruna; buscar un diàleg amb els joves i oferir recolzament a les noves iniciatives. En fi, un projecte integral basat en totes les petites coses quotidianes que fan gran una vila, mantenint sempre un Ajuntament transparent pel poble.

Desitgem explicar-vos el nostre programa en els propers dies amb el deteniment que ens és obligat, així com també esperem que cada un de vosaltres us hi pogueu veure reflectits. Volem mostrar que no són només idees, sinó que es basen en uns coneixements que podrien convertir-se en realitats.

És a partir de totes aquestes inquietuds que hem decidit crear una llista d'ERC. Som un grup de persones que es mou en la diversitat per poder créixer i enriquir-se, lluny d'un únic i obligat punt de vista pels vilatans, persones que escolten, amb propostes noves i obertes a les iniciatives dels camprodonins/es, amb l'assessorament d'una formació política que sempre ha vetllat pels pobles de Catalunya i que ara vol i pot fer-ho per Camprodon.

Una esquerra formada per joves, amb il·lusió, coneixements i un important potencial de creixement. Un grup de persones, que com a tal, donen extrema prioritat al benestar de tots i cadascú de vosaltres.

Un grup de persones de formació i experiències en camps professionals molt diversos que a partir del debat i el diàleg obté aquesta "Visió Diferent".

Coordinat per Núria Mayà

Jordi Pau escollit gironí de l'any

La candidatura del nedador begetí, Jordi Pau Martínez ha estat escollida mitjançant votació popular com a Gironí de l'any dins de l'apartat d'esports. Una altra camprodonina que ha estat molt a prop del guardó i que ha quedat finalista en l'apartat de societat és Ma. Rosa Vicente. Tot i el ressò i la participació de molts de vosaltres en totes dues candidatures, la força i la resposta de Pinya de Roses va vèncer a Vicente, qui des del primer moment, va ser conscient del poder d'aquesta plataforma.

Nova Junta a l'ADVAC

L'associació de Dones de la Vall de Camprodon disposa de nova junta des del passat 7 d'abril:

Ma. Dolores Rosado i Robledano, Presidenta; Ma. Lourdes López i Ruiz, Vice-presidenta; Ma. Teresa Claravall i Juncà, Secretaria; Ma. Eugenia Bueno Prats, Tresorera. Vocals: Paquita Campos i Aparicio, Mercè Fonts i Matute, Ma. Carme Gallego i Gasco, Emília García i García, Anna Ma. Guardiola i Rigat, Agustina López i Juncà, Montserrat Pastoret i Fontdecaba i Amalia Vázquez de Castro Gutiérrez.

L'Associació de Comerciants de Camprodon a tota màquina

L'Associació de Comerciants de Camprodon, constituïda de nou la passada primavera, ha arrencat amb força empena per dinamitzar el sector de la restauració i el petit comerç d'aquest centre turístic. Com a propostes més immediates, aquesta entitat, que es reuneix setmanalment, ha organitzat diverses fires i jornades festives com ara la primera Fira de caça, esquí i esports d'aventura, que va ser tot un èxit. Fa pocs dies l'Associació va celebrar un sopar de germanor molt original amb actrius amenitzant la festa i on no va faltar de res. Ara estan treballant per poder realitzar, ben aviat, una fira d'esoterisme i la segona edició de la Fira de la caça.

Cançons de bandolers i lladres de camí ral

Fa temps que es troba al mercat el segon CD d'Amadeu Rosell, "Cançons de bandolers i lladres de camí ral". Amb aquest nou treball creix la seva discografia, on hom pot trobar des de música infantil, fins a música tradicional i llegendària de casa nostra. L'Amadeu Rosell va entrar en l'apassionant món de la música quan era un estudiant de biològiques. La seva amistat amb Xesco Boix i la passió que sentia per la música el van portar a penjar els llibres i comprar-se una guitarra.

Un k-7 de música tradicional i popular "Amadeu i Cia", un CD de cançons de Beget i "balls de pagès" i un segon CD de cançons "de bandolers i lladres de camí ral", tots ells gravats amb diversos companys, serveixen per il·lustrar una trajectòria i una passió per conservar la música de tradició familiar.

Actualment, l'Amadeu està treballant per poder treure al carrer un disc de músiques populars del Ripollès amb la formació Tururut Bonaigua.

FUSTERIA

Barbonell, s.l.

Carrer del Mur, 7 - Tel. i Fax 972 74 08 34 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Cursos d'informàtica i Internet per a tothom, l'hora del conte i un premi del ministeri de Cultura per a la biblioteca municipal de Camprodon

La biblioteca municipal de Camprodon ha rebut un premi del Ministerio de Educación y Cultura que consisteix en més de 200 llibres de literatura juvenil en castellà. Amb aquest guardó, fruit d'un treball de la bibliotecària Pilar Palos i Sastre, s'incrementa l'oferta de préstec de llibres de literatura juvenil.

A banda del guardó, a la biblioteca, s'han continuat realitzant activitats adreçades a tothom com ara, els curssets d'informàtica on s'ha explicat el funcionament de diversos programes de windows amb una breu introducció a Internet.

Finalment i per als més petits, un divendres de cada quinze dies, actors del grup de teatre El galliner, amb la col·laboració de la Diputació de Girona i l'Ajuntament, explicaven contes a la mainada de 7h. a 8h. del vespre.

Festa pro-Llar d'infants per l'1 de maig

L'1 de maig és la data escollida per celebrar la festa de la Llar d'infants de Camprodon. Aquesta activitat, promoguda per l'Associació de pares i mares, serveix per recollir diners que s'hauran d'invertir en equipament i millores del centre escolar.

La festa, que començarà a les 5 de la tarda al Pavelló d'esports, estarà amenitzada per la formació local Kitxallaballa. En el decurs de la festa es posaran a la venda tiquets de números per accedir al sorteig d'una moto de bateria infantil.

L'acte s'acabarà amb un berenar de coca i xocolata per als més menuts, gentilesa dels forns que hi ha a la Vila i de l'Ajuntament.

Neix el grup de muntanya Vall de Camprodon

Apassionats per la muntanya, es van constituir com a entitat a principis d'any, amb la intenció d'organitzar sortides, ajudar a preparar-ne i fins i tot facilitar material o documentació a qui vulgui anar-hi pel seu compte. En aquest grup, que disposa d'una pàgina web on penegen regularment notícies:

<http://www.muntanyavalldecamprodon.org> s'hi ha incorporat recentment com a secció infantil l'Eixam. L'Eixam, promoguda per la Creu Roja Vall de Camprodon, és una agrupació d'amics que el segon diumenge de cada mes fa una sortida de tot un matí amb joves i pares per tal de donar a conèixer l'entorn, la fauna i la flora de la Vall. Per participar en aquestes sortides de l'Eixam només cal tenir més de 7 anys, portar l'esmorzar, un cangur, i un lot, pel que pugui ser. Per participar en les sortides del Grup de Muntanya, igualment que les de l'Eixam totalment gratuïtes, només cal tenir ganes d'anar-hi i posar-se en contacte amb els organitzadors.

Cal Xec®

Isaac Albéniz, 1
Tel. 972 74 00 84

EL REBOST DEL PIRINEU CATALÀ

17867 CAMPRODON
(Girona)

La centenària Carme Surinyach i Jordà ja n'ha fet 101

El Casal de la gent gran de Camprodon, va retre un homenatge a la camprodonina Carme Surinyach i Jordà que l'any passat va complir 100 anys.

L'acte va consistir en una entrega de regals, una actuació de la Coral Camprodon i un posterior picapica amb la presència de la pubilla i el pubill de l'entitat.

Amb això, i tal i com és habitual, el Casal ofereix homenatge a l'avi centenari i es fa càrrec de costejar un regal útil per fer més còmoda la vida de l'ancià. En aquest cas a la tieta Carmeta, com se la coneix familiarment, li van regalar unes baranes per al llit. La tieta Carme, que fa temps que és tieta besàvia fruit del naixement de l'Elsa, el passat 6 d'abril va complir-ne 101.

Un altre camprodoni s'afegirà ben aviat al club dels centenaris, és Joan Puigmal i Rigat conegut familiarment com el *barber del Prat*. A tots dos moltes felicitats!

Novetats pel segons curs internacional de música de Camprodon

Ja és a punt la segona edició del Curs Internacional de Música Isaac Albéniz. La gran acceptació i acollida de la passada edició ha animat als organitzadors a ampliar l'oferta i a fixar nous professors.

Un centenar de persones, entre alumnes, professors i representants municipals, es van congrega a la sala d'actes de l'Ajuntament de Camprodon amb motiu de la recepció programada per la presentació i benvinguda al 2on Curs Internacional de Música Isaac Albéniz.

En la passada edició un total de 93 alumnes d'entre 10 i 30 anys van tenir la possibilitat de participar en classes individualitzades, col·lectives o Masters Class sobre corda, flauta i piano de la mà de prestigiosos músics.

Per aquesta edició, està previst oferir classes teòriques per aprofundir sobre l'obra d'Albéniz a càrrec del prestigiós periodista i escriptor Justo Romero, classes de cant amb la professora Ana Luisa Chova i de castanyoles amb el virtuós José de Udaeta.

Exposició temàtica sobre Àfrica, Índia i Mèxic

De l'1 al 4 de maig, a la sala d'exposicions de la Cooperativa, mostra i venda de productes de l'Àfrica, Índia i Mèxic, per recaptar diners per a aquesta gent. També es podrà fer un repàs de les activitats que fins ara ha dut a terme la comissió de Solidaritat a través d'un muntatge amb panells informatius.

EL FORN

C/ Josep Duñach «En Feliça», 9
Telèfons: 972 74 12 30
972 74 12 31
17867 BEGET
(Girona)

BAR - RESTAURANT • CUINA CASOLANA

Habitacions amb bany, TV i calefacció

Jardí
Piscina
Pàrquing

**HOTEL
MARISTANY**
RESTAURANT

Passeig Maristany, 20
17867 CAMPRODON
Tel. 972 13 00 78
Fax 972 74 07 78

Restauració de l'oratori de Beget

Un grup de veïns i amics de Beget i Camprodon han fet possible la restauració de l'oratori Sant Antoni de can França. La reconstrucció d'aquesta peça religiosa que estava gairebé desapareguda, ha estat possible gràcies a l'arquitecte Ferran Vila, Alexandre Cuadrado, Jacint Enfruns, Assumpció Dunach, Justina Puigmal i a la família Clé.

Passejar-se per la Vall

Amb el nom "Caminant per la Vall de Camprodon" es va presentar el passat dissabte 19 d'abril, a la sala d'actes de l'Ajuntament, el llibre de Joan Vila i Simón.

Aquest llibre permet al lector conèixer camins per poder realitzar passejades en el marc de la Vall de Camprodon. La presentació de l'obra s'ha fet al mateix temps que s'ha inaugurat la senyalització de camins. El llibre recull 79 rutes per fer a casa nostra que representen un total de 1200 Km.

La gent del Prat, amb la disfressa de floquet de neu, guanyadora del Carnaval 2003

El grup de veïns i amics del Prat van ser els guanyadors d'aquesta edició dels premis de carnaval i, per tant, els guanyadors dels 200 euros i l'abonament per la piscina municipal. La seva disfressa de Floquet de neu va ser tot un èxit.

A banda del premi, els guanyadors han rebut la responsabilitat d'organitzar la propera edició del carnaval, i per tant, d'encarnar la figura del rei Carnestoltes. El segon premi de 150 euros va ser per una Tuna formada pel nostre jovent, i el tercer, dotat de 100 euros, per un grup de Pirates. Pel que fa al primer premi Vall de Camprodon, de 200 euros i ofert per la Mancomunitat, va ser per un grup que escenificaven la Feria de Abril, molts d'ells, veïns de Vilallonga.

C/ Catalunya, 15
Tel. 972 13 02 84

L'ESPÍGOL
FLORISTERIA

17867 CAMPRODON
(Girona)

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Voluntaris a Galícia

Una quinzena de voluntaris/es de Camprodon es van afegir al grup de Santa Susanna (Alt Maresme) que marxaven de cap setmana, rumb a Galícia, per participar en una jornada de neteja de xapapote. Un grup molt solidari i més tenint en compte la duresa del viatge (15h. d'anada i 15h. més de tornada). Amb tot, han pogut valorar molt positivament l'experiència que els ha permès poder donar un cop de mà als gallegcs que els van rebre amb els braços oberts.

Els gegants passen per cal cirurgia

Els dos màxims representants de la gresca i la festa a la nostra Vila, la Violeta i en Fresquívol, han anat a casa del cirurgià per tal de realitzar-se algun retoc i sotmetre's a un tractament rejuenidor. Per la propera festivitats de Sant Patllari els traurem les venes de la cara i podrem comprovar els resultats d'aquests treballs als quals s'han sotmès.

Nou llibre de la camprodonina Fe García

L'escriptora camprodonina, Fe García, ha tret un nou llibre: "El burdel de Marguerite". Aquest llibre explica la història d'una antiga cantina convertida en burdell, després de la desaparició d'un vell cementiri. La història d'uns personatges ficticis però amb sentiments molt propers a l'autora Fe García, que actualment està treballant en altres novel·les, va ser a la Rambla de Girona per Sant Jordi i va presentar en primícia aquest llibre pels camprodonins a la Sala d'actes de l'Ajuntament el passat 19 d'abril.

Excavacions, Obres i Venda d'àrids

Josep Colomer

Plaça La Fia, 3
Tels. 972 74 05 00
608 16 48 02
17867 CAMPRODON

Molta gent de la Vall a la processó dels Sants Misteris de Camprodon

Són moltes les persones que participen en la Processó de Divendres Sant acompanyant els 10 passos que s'hi representen. Sens dubte, és un dels actes religiosos més esperats de la Setmana Santa i que més expectació desperta al Ripollès. En aquesta edició hi ha participat molta gent de la Vall.

La nostra és una Processó que sobreviu a baixes temperatures o fins i tot fortes ràfegues de vent i que només deixa d'aparèixer per causes de força major com ara fortes pluges, tal i com va succeir l'any passat.

Recepció i benvinguda als participants dels infantils estatals d'esquí i snowboard

A finals de març, l'estació d'esquí Vallter 2000 i l'Ski Club Camprodon, van acollir i organitzar la realització dels campionats estatals d'esquí i snowboard infantils. Aquesta era la primera vegada que es realitzaven unes proves d'aquestes característiques que agrupen a tanta gent vinguda de tot l'Estat. Per aquest motiu, l'Ajuntament de Camprodon va organitzar una desfilada i recepció oficial a la plaça d'Espanya. A l'acte hi van ser presents diverses autoritats i representants del món de l'esport.

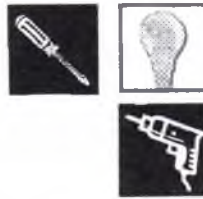

Primer CD d'Entregirats

Amb el títol de "Jocs de Cucanya" ha sortit al mercat el primer CD de pop-rock en català, dels camprodonins Entregirats. Aquest CD, que consta de 12 cançons, està produït per la prestigiosa discogràfica Picap. Entregirats, que van quedar finalistes en el

concurs de maquetes de Flaix FM, havien de gravar un CD juntament amb els altres classificats que mai ha estat proposat. Ara, amb aquesta presentació de Picap aconseguiran el triomf que tant es mereixen.

C/. Rios Rosas, 6, baixos
08006 BARCELONA

Tel. despatx:
93 211 18 77

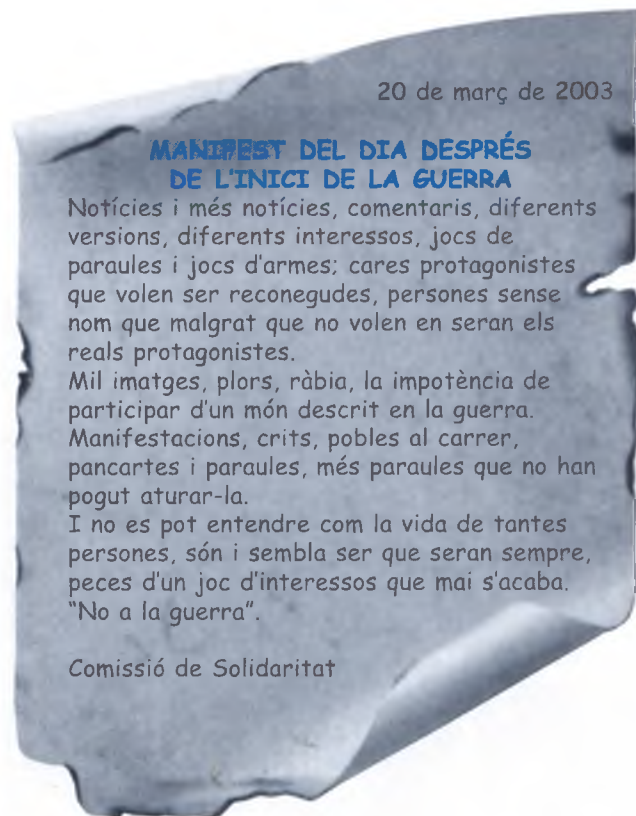
Joves titulats als casals de l'Ajuntament

L'Ajuntament organitza anualment dos casals, el d'estiu i el de Setmana Santa adreçats a nens de 3 a 14 anys. Per tal que aquests espais de lleure, totalment consolidats i amb una bona estructura, puguin oferir les màximes garanties sempre s'ha buscat poder disposar de monitors titulats. A més, i per facilitar l'obtenció d'aquest títol a totes les persones que volen treballar en aquests casals, des del consistori s'han programat i organitzat els cursos pertinents. Al casal de Setmana Santa, s'hi van apuntar una quinzena de nens i nenes que s'ho van passar d'allò més bé.

Camprodon també va dir "NO a la guerra"

Nombrosos camprodonins van sortir al carrer el passat 20 de març per dir NO a la guerra. En l'acte, on es van fer 5 minuts de silenci, es va llegir aquest manifest:

A banda d'aquesta iniciativa els nostres veïns han expressat el seu rebuig a la guerra amb altres activitats, com ara, una caminada o la penjada de banderes blanques als balcons.

Tel. i Fax:
972 13 00 09

Immobilària

Vall de Camprodon

Passeig de la Muralla, 1

CAMPRODON

API 120

Plaça Dr. Robert, 10
Tel. (972) 74 02 67

17867 CAMPRODON

**ELECTRICITAT
COLLBONI**

ELECTRODOMÈSTICS

50 ANYS AL VOSTRE SERVEI !

EL RACÓ DEL TEMPS

Enguany, a la nostra Vall, no podem pas presumir d'estiu, si entenem com a estiu aquell període de temps caracteritzat pel temps sec i assolellat, amb temperatures altes, xafogor i alguna tempesta de mitja tarda.

Si fem una mica de memòria, recordarem que vàrem tenir una primavera força moguda, fresca i notablement plujosa, fins a St. Antoni, el 13 de juny. A partir d'aquesta data, i pel que fa a temperatures, va ser a partir del dia 11 que es van enfilem sobtadament (la segona setmana de juny vam tenir màximes que no superaven els 17 graus i el dia 8, la màxima va ser de 9,6 graus, una temperatura màxima habitual del mes de desembre o gener). A partir, doncs, de la segona setmana de juny va començar l'estiu meteorològic... que va durar ben poc, concretament fins al dia 28, és a dir, dues setmanes, durant les quals es va registrar la temperatura màxima amb 29,9 graus el dia 17 (només el dia 20 de juliol es va arribar a 30 graus). Després van tornar les pluges i la davallada de temperatures. En resum, doncs, parlem d'un estiu fresc i humit.

Tanmateix, el fenomen més destacable va ser, sens dubte, la pedregada de la nit del dia 5 d'agost, fenomen que, malauradament, recordaran molts habitants de la Vall pels perjudicis que va ocasionar. Efectivament, pedres de fins a 4'5 cm. van caure damunt de vehicles, teulats, conreus... amb el resultat que tots ja coneixem.

Podem qualificar aquest fenomen d'extraordinari, tant per la grandària exagerada de la pedra com per la seva extensió, que no acostuma a abraçar gaire més d'un km² i, en aquest cas, els seus efectes els van patir pràcticament tots els pobles de la Vall, excepte Sant Pau de Segúries.

La tardor ha estat moderadament plujosa i l'hivern més aviat fred amb un parell d'episodis de neu. Una nevada amb molt de fred i neu seca amb gruixos d'uns 10-15 cm i una altra més important pel que fa a quantitat de precipitació però amb gruixos similars de neu molt més humida.

Molt destacable l'aigua recollida el mes de febrer –més de 200 l/m²– que va permetre acumular grans quantitats de neu als cims.

També destacable la tramuntana que en un parell d'ocasions ha ocasionat destrosses importants a la Vall.

CLIMATOLOGIA 2002

	Sant Pau de Segúries (Est. Meteorològica INM Mun.)			Camprodon (Observatori Municipal)		
	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²	Màx mes	Mín mes	Precipitació l/m ²
Abril	24°	-2,5°	240,8	23,8°	-1,4°	175,4
Maig	24°	-1°	313,2	25,2°	0,2°	181,6
Juny	29,9°	3°	96,7	32,7°	2,4°	74,2
Juliol	30°	8°	96,6	34,5°	7°	71,8
Agost	26,7°	6°	129,9	29,5°	4,1°	196
Setembre	23°	-1°	118,2	27,4°	-0,8°	60,6
Octubre	21,6°	-1,8°	63	27,4°	-1,6°	56,4
Novembre	19,2°	-4,9°	59,9	23,6°	-4,5°	50,2
Desembre	16°	-4°	39,1	22,7	-5,5°	29
	Suma parcial... 995,4 l/m ²			Suma parcial... 895,2 l/m ²		
	TOTAL ANY 2002... 1.273,8 l/m ²			TOTAL ANY 2002... 931,8 l/m ²		

CLIMATOLOGIA 2003

Gener	18,5°	-9,9°	30	31,8°	-10,1°	35,4
Febrer	11,1°	-10°	200,5	14,8°	-9,7°	154,6
	Suma parcial... 230,5 l/m ²			Suma parcial... 190,0 l/m ²		

El dia 31/1/03 a Camprodon es va registrar un fort vent amb ràfegues de fins a 117,5 km/h.

CONEGUEM...

L'observatori. Termòmetres.

La temperatura és una de les variables que més ens interessen. Del fred i de la calor en depèn el nostre benestar i per això és lògic que ens en preocupem. Avui parlarem, doncs, de l'aparell que mesura aquesta variable: el termòmetre. Qui més qui menys, tothom n'haurà vist algun. Es tracta d'un cilindre de vidre, amb una superfície graduada per llegir-hi el valor amb graus centígrads i un conducte que acaba en un petit dipòsit amb un contingut de mercuri o algun altre líquid sensible a la dilatació i contracció que provoca la temperatura.

Avui presentem els termòmetres que utilitzen els observatoris oficials i també els observadors que volen mesurar les temperatures amb una certa precisió. L'equip que mostrem en la fotografia consta de dos termòmetres; el de la part superior serveix per mesurar la temperatura màxima i funciona amb mercuri, més indicat per a temperatures positives. El de la part inferior mesura la temperatura mínima i fa servir l'alcohol que, pel fet de ser més fluid, resulta més apte per a temperatures fredes.

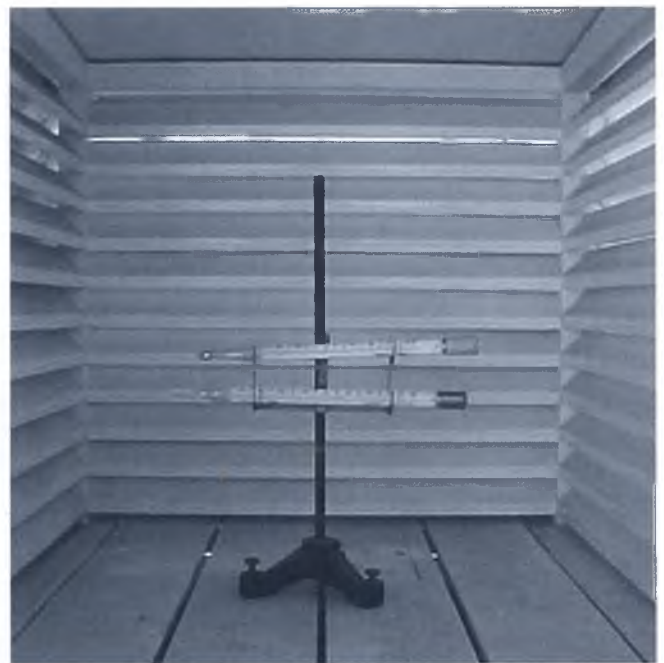
En el seu desplaçament pel conducte interior, el termòmetre d'alcohol, és a dir, el de la temperatura mínima, arrossega una espècie de testimoni que ens marca el límit on ha arribat el mercuri o bé l'alcohol i poder saber, d'aquesta manera, la temperatura màxima i la mínima que s'ha assolit en un dia. Un cop efectuada la lectura, cal tornar el testimoni al límit de la columna de mercuri, inclinant suaument el termòmetre i provocant així el seu desplaçament. Aquests termòmetres han d'anar situats juntament amb el seu suport, dins la gàbia meteorològica. Tractant-se d'instruments de precisió hem de comptar que no són barats: entre setanta i setanta-cinc euros cadascun.

Si observem la taula de temperatures, ens adonarem que hi ha una notable diferència entre les temperatures màximes assolides a Camprodon i les de Sant Pau. Les màximes de Camprodon són clarament més altes que les de Sant Pau, quan en realitat hauria de ser a la inversa.

L'explicació és que l'observació no està feta amb les mateixes condicions: A Sant Pau la temperatura està presa amb unes condicions òptimes per a l'observació –gàbia meteorològica, termòmetres de precisió, terra de gespa...– mentre que les dades preses a Camprodon provenen d'una estació automàtica instal·lada dalt d'un teulat i, per tant, sotmesa a la influència del rescalfament del seu entorn.

Les temperatures mínimes, en canvi, són molt més lògiques pel fet que a la nit l'ambient fred és molt més uniforme.

Joan Solà

C/ València, 11
17867 CAMPRODON
(Girona)

CAN FRANÇA

ARTICLES DE PELL

Telèfons
Botiga: 972 13 00 01
Particular: 972 74 00 12

972 74 08 71 - 629 03 15 82

Preguntes retòriques?

Per a aquest any 2003, aquestes preguntes per rumiar una mica, passar l'estona i qui sap si contestar...

Any polític i desviat. L'any 2003 és electoral. Decidir lliurement quines persones mereixen estar a l'Ajuntament és un dret, un luxe i una responsabilitat de tots. Però podem realment triar? O, per dir-ho clarament, no hi haurà color?

Serà també l'any de les variants: les carreteres que hauran de reduir, per fi, la circulació de vehicles dins la vila. Un avenç històric per al poble. Però seran els carrers realment dels vianants, o tindrem una versió de les rondes barcelonines en petit?

I el 2003, és clar, se seguirà construint. És possible un creixement mesurat, que afavoreixi uns ingressos regulars durant anys, que lligui l'estètica i el benefici? Amb aquest ritme, no s'està esgotant -i no digerint- el pastís?

Jekyll & Hyde. Camprodon és una font de forces vives, d'energies positives d'una empenta formidable: mireu el futbol, el taller de música, el teatre o els Pastorets (finalment) recuperats. Però tot d'un plegat aquest poble esdevé una autèntica marea de "chapatote", una malamaror contaminant, un regne de

taifes, un entremat de susceptibilitats ferides.

Com és possible que la persona que, per iniciativa de l'Associació de Dones, és capaç d'engrescar i aglutinar un grup de gent en un projecte, fer-la disfrutar de debò, sigui la mateixa persona disposada irresponsablement a tirar els esforços de tothom per la borda per pura tossuderia? Algú sap explicar-ho?

Tortura moderna. Són la Maria i en Fidel, que viuen en un pis amb balcó a la Plaça de Santa Maria i galeria al passeig de la Font Nova. Són les nits i les matinades dels divendres, els dissabtes i vigiles de festius, des de fa mesos, potser anys. És una remor tremenda, permanent, instal·lada a tots els racons de la llar. Mentre es gronxen les làmpares, tremola l'estufa, retronyen els vidres i els martellegen el cervell, la Maria i en Fidel, pobrics, no tenen escapadòria. On poden anar? Han de resistir, quin remei, i ballar al so que toquen. No és possible insonoritzar, abaixar el volum, pagar-los una habitació apartada?

Manel Guitart

Camprodon es posa la màscara...

Avui és Carnaval, però aquest cop sembla diferent; observo al meu voltant, tot segueix al seu lloc, igual que l'any passat, igual que l'any que ve. Surto al carrer, la gent ha canviat el seu habitual vestir per originals disfresses. Avui em pentina un "sherif", faig el cafè amb un escocès i em despatxa un pirata.

La nit arriba. La rua surt més plena que mai al ritme de "Clavelitos"; uns goril·les m'ofereixen cacauets, ballo sevillanes amb un "flamenco" i escapo d'uns cavernícoles de la mà d'una barrufeta. Tot sembla irreal. Somric pensant que la festa ha tingut un sentit més enllà dels records irrecuperables, de les sorpreses inimaginables...

El pavelló ple de gom a gom em mostra escenes divertides, fotografies memorables, converses equivocades, rialles entranyables... Tot forma part de l'encís d'aquest dia inesperat.

La nit s'acaba. Demà les màscares hauran caigut i tot tornarà a ser com ahir. Miro al meu voltant tot oferint una mirada de complicitat. Aquest Carnaval ha tenyit

Camprodon d'una presència enigmàtica difícil d'oblidar; d'un color distès que ens costarà deixar anar. Enmig dels canvis que ens empenten a mirar endavant, tot segueix igual...

E. Queralt

Fotografia: Coma.

Primera edició del Curs Internacional de Música de Camprodon

Per primera vegada a Camprodon, entre el 17 i el 27 de juliol, vam veure grups de joves passejant-se amb instruments musicals pels carrers de la vila com a part integrant del nostre paisatge. El motiu: la primera edició del Curs Internacional de Música de Camprodon. Perquè això fos possible cal fer una mica d'història.

Després de 17 anys d'existència del Festival de Música Isaac Albéniz, el seu director Jordi Berdala i el director de l'escola de música de Camprodon, Jordi Palau, van considerar oportú ampliar l'oferta musical estiuenca amb algun complement, en principi, com un annex al Festival. Dues opcions es presentaren de forma natural; o bé s'organitzava un concurs de música Isaac Albéniz, o bé es creava, per primera vegada a Camprodon, un curs internacional de música, també amb el nom del músic camprodoní. Finalment, van decidir-se per la segona opció. Les raons d'aquesta elecció tenien dues vessants. D'una banda, es potenciaria un tipus de

turisme no habitual a la nostra vila; no oblidem que durant el mes de juliol el turisme és limitat i esporàdic o de cap de setmana. D'altra banda, un esdeveniment que podria semblar a primer cop d'ull dependent del Festival Isaac Albéniz es convertiria en un suport important pel mateix. El curs de música va donar arguments per augmentar el nombre de concerts (és tradició que tant els professors com els alumnes ofereixin, al final dels cursos, un concert gratuït com una forma d'agraïment als organitzadors i al lloc que els ha acollit) i a més a permès allargar el Festival, començant-lo el mes de juliol, i no encaixar-lo sempre durant el mes d'agost.

A l'octubre del 2001 es posava en marxa la maquinària de peticions oficials, publicitat i disseny general de com hauria de ser el Curs. Amb l'ajuda de Carlos Ginovart, director artístic del Curs, es va confeccionar un projecte que s'utilitzaria per presentar-lo a la Fundació Isaac Albéniz, així com al director general de Música de la Generalitat, al delegat de la Diputació de Girona, i al director de FECSA/ENDESA per tal d'aconseguir subvencionar, si no totes, almenys bona part de les despeses.

Pel que fa a la publicitat i promocionar aquesta iniciativa, es va crear una pàgina Web, i es varen repartir programes als professors convidats, així com a conservatoris i escoles de música d'arreu del món. Finalment, un total de 96 alumnes, procedents de Catalunya, de l'Estat espanyol, EEUU, Xina, Japó, Alemanya i Anglaterra, han pogut participar en les classes col·lectives i individualitzades per perfeccionar el seu nivell a més de combinar l'estudi amb el lleure musical, car tots els estudiants han tingut accés gratuït a tots els concerts del Festival de Música al monestir de Sant Pere.

L'organització del curs va repartir les activitats d'estudi en 16 locals de la vila. 8 aules de l'escola Dr. Robert varen servir per als cursos de piano, grups de cambra, orquestra, violoncel i els de violí elemental. 5 de les aules de l'Institut s'utilitzaren per l'anàlisi musical, flauta i composició. El Museu Isaac Albéniz va ser el marc habitual pels estudiants de piano, nivell elemental, mentre el Monestir s'utilitzava pels alumnes de nivell superior i de post-grau de piano, i finalment, la Sala d'exposicions de l'Ajuntament acollia als alumnes de nivell mitjà i post-grau de violí.

Fotografia: J. Reixach.

Subvencions

Diputació	6.000
Endesa	6.000
Generalitat	3.000
	15.000

Ingressos

Inscripcions	5.280
Matrícules	15.650
Master-Classes	540
Monitor	180
	21.650
	38.650

Despeses

Professors	20.585
Professors convidats	768
Pianistes acompanyants	1.980
Master-classes	1.307
Diversos (afinació pianos, taxi, secretaria,...) .	7.507
Beques	800
	41.102

Davant l'èxit i la satisfacció de professors i alumnes per aquesta primera temptativa, l'organització ja prepara una segona edició del Curs per al juliol del 2003, afegint-hi algunes novetats. En primer lloc, s'ampliarà l'oferta pel que fa a les matèries musicals, incorporant un curs de cant i un de castanyoles. En segon lloc, i atès que s'ha comprovat que hi ha hagut una mancança d'espais per a les classes individuals, es llogaran entre 7 i 10 pisos particulars, on s'hi col·locarà un piano, que compliran una triple funció: com a aules pel curs, com a espais d'estudi pels estudiants, i com a allotjament pels alumnes.

Amb aquestes novetats s'espera una afluència superior a la de la primera edició, arribant a la xifra de 200 alumnes. Aquest fet facilitarà la petició de més subvencions (ja s'ha establert un primer contacte amb el Ministeri de Cultura de Madrid) i ampliar el nombre de beques. Dues institucions (La Fundació Germans Vila-Riera i el Consell Comarcal del Ripollès) i un particular (Joan Amat) ja s'han compromès per augmentar el nombre de beques (1 per instrument). El quadre 1 resumeix el balanç econòmic d'aquesta primera edició del Curs. La diferència d'uns 3.000 euros entre les entrades i les sortides s'equilibrarà amb les aportacions de l'Ajuntament de Camprodon i la Fundació Isaac Albéniz.

Joan Busquets

Fotografia: J. Reixach.

Ha nascut l'Eixam

El passat dia 6 d'octubre la iniciativa de promoure sortides per a nens d'entre 7 i 12 anys presa per la Creu Roja de la Vall de Camprodon, i comptant amb la imprescindible col.laboració de l'amic Joan Josep Melcion, es va fer realitat amb la primera caminada per les nostres contrades. Al grup que anirà participant en aquestes sortides li hem posat el nom de l'Eixam.

A les 9 del matí, ens trobem amb 15 nens i nenes i 10 pares, mares i acompanyants, a la rotonda del monument a Isaac Albéniz, a les portes del Maristany.

Amb bon humor i ganes de fer camí començarem a enfilars el camí que, en poca estona i guanyant alçada ràpidament, ens portà

fins a can Moner, una masia de dimensions considerables situada en un paratge magnífic al costat d'un roure centenari, ben orientada al sud; només caldria un grapat d'euros per convertir-ho en un lloc envejable per a viure-hi.

Travessant els pendents d'herba fresca, tocada ja per la gelada, enfilem pel mig de boixeres, roures i avellaners el camí vell de Cavallera.

Aquí toca bufar una mica als que no estem gaire entrenats. Els petits gamben prou ràpid i anem guanyant alçada i, amb l'alçada, cada vegada una millor perspectiva de la nostra magnífica Vall.

L'helicòpter dels bombers, convertit ja en un vell conegut, esbufega per sota nostre cercant el punt d'aterratge, al costat de la gasolinera.

El dia, excepcional: ni un núvol, sense vent, una visibilitat perfecta i la temperatura fresqueta, ideal per a caminar.

Gairebé de sobte sortim de la boscuria i ens trobem a les planes del Puixeu. Aquí esmorzem i, alguns petits, prenen apunts del que han anat veient. D'altres, en tenim prou en esplaïar la vista

que des d'aquí se'ns ofereix: el Canigó, al nord i els contraforts de la serra de Cavallera al nostre costat.

Ens ve a saludar en Manel, de la casa del Puixeu. El notem satisfet i content. No és d'estranyar: resulta un privilegi poder gaudir d'aquests racons. Després d'esmorzar, anem a visitar la torre de Cavallera, força maltractada pel pas del temps, els llamps i la feina de més d'un espavilat que ha tingut la barra d'emportar-se'n part de les seves parets per, és de suposar, un benefici propi. Visitem també les construccions militars que sovintegen a la zona, com nius de metralladora, emplaçaments per a canons antiaeris... i fem un amic: un ratpenat que, tranquil.lament, dorm suspès de les seves potetes agafades al sostre d'un d'aquests búnquers.

Se'ns fa tard i sense gaires ganes (s'hi està tan bé), anem fent tornada. Alguna nou o avellana anem trobant pel camí. També animalets i sargantanes són objecte de la curiositat dels petits.

Que bonica que és aquesta ruta! Ara tombem per un sender estret cap a la vessant nord-est de la serra de Cavallera, més humida i amb un bosc més frondós. Envistem Llanars, Tregurà i els cims del Costabona i del Balandrau, ben dibuixats sota un cel blavíssim.

Anem baixant, ara ja per camins més amples i transitable fins i tot per a vehicles i una estoneta més de camí ens retorna al punt de partida, a on ja ens espera algun pare una mica impacient per la tardança.

Satisfacció general per la sortida i proposta per la següent: El castell de Rocabruna i la cova de Maimon.

Endavant L'EIXAM!!!

Can Jan
Restaurant

Sant Roc, 10
Tel. 972 13 04 07 - Fax 972 74 02 89
17867 Camprodon
e-mail: canjan@jet.es

Ploma Convidada

LLANARS. Victòria Pagès

La ploma convidada és Victòria Pagès, una gran actriu, que passa a la Vall les poques estones lliures que la feina li permet, compartint lleure i natura, amb la seva família. Actriu de serials televisius i teatre, també va dedicar-se als més menuts donant vida a la Noti del Club Súper 3.

La Victòria no passa desapercebuda quan passeja pels nostres carrers. Actriu, però abans de tot mare, sempre que pot s'escapa amb els seus a Llanars on hi té una casa

Ara fa tres estius vàrem llogar un apartament a Setcases. La idea era passar una setmana d'estiu a la muntanya. En cap moment vaig pensar que, un parell d'anys més tard, suposaria el que ha suposat. De la Vall de Camprodon, aleshores, no en sabia gaires coses, sabia que era un lloc d'estiueig que va posar de moda el Doctor Robert, que hi havia una estació d'esquí, Vallter 2000, i poca cosa més. L'única imatge que tenia de la Vall era, la de tota la vida, aquella que tants cops m'havia delectat des de ben petita quan contemplava la capsa de galetes Birba. A part d'això, poca cosa més.

Aquell estiu, però, van canviar molt les coses. Quasi cada dia fèiem un parell de cops la carretera que va de Setcases a Camprodon. Crec, amb tota sinceritat, que és una de les carreteres més impactants que he vist a la vida, un veritable regal pels ulls. Vilallonga, La Roca, Llanars i finalment Camprodon, no se m'acut millor manera d'explicar la bellesa d'aquest paratge.

Després van venir les passejades a les fonts: la de Sant Patllari, la de la Forcarà, la del Tir i tantes altres. El

deliciós tracte amb la gent, l'aire, la llum, em costa enumerar-ho tot. El cas es que aquella setmana que vaig passar a Setcases em va convertir en una addicta a la Vall.

Durant la resta de l'any vaig venir alguns caps de setmana, i a l'estiu següent vàrem passar una altra setmana a Setcases. Cada vegada hi venia més i cada vegada tenia més ganes de tornar-hi.

Finalment vam decidir que Llanars seria la nostra segona residència. Suposo que era inevitable, un veritable amor a primera vista.

Aquest darrer estiu, una tarda, tornant de la font del Tir el meu fill de quatre anys va tenir un accident. Havíem anat a fer un passeig i a beure un glop d'aquesta aigua tan bona i de tornada, el meu fill – que encara va amb rodetes a la bicicleta- de sobte va desaparèixer; va caure pel marge del camí i va rodolar fins que un arbre el va aturar. Ens vam llançar corrents a treure'l; a part de l'ensurt lògic no es va fer gaire mal: com que va rodolar sobre esbarzers tenia tota la cara plena de petits tallets. Al cap d'una estona ja li havia passat la por i fins i tot estava orgullós del seu "accident".

La setmana següent explicava a tothom que havia caigut al seu poble de Llanars.

Llavors em vaig adonar que aquesta serà una de les moltes anècdotes que el meu fill ubicarà sempre a la Vall de Camprodon i que aquest lloc formarà part de la seva infantesa.

Això per mi, dos anys enrera hagués estat impensable!!! Vaig arribar per primer cop a la Vall de Camprodon fa tres anys, llavors, ja ho he dit, per mi era poc més que un magnífic pont dibuixat en una capsa de galetes.

Ara, però, la Vall és moltes coses: les muntanyes, les excursions, les passejades a les fonts, les cases.... Però sobretot és la gent, la gent del forn de l'Escolà, El Caliu, l'Angelina de Llanars, l'Esteve, el veïns de la Plana, les festes del barri amb el Duo Jubi, el Feliu, el Josep de la piscina, el bar de la Mercè i l'Eduard, la Paquita i el Pere. En fi, tots els amics que vaig fent dia a dia en aquest lloc que primer t'entra pels ulls i es queda per sempre al cor.

Cafè-Bar

 mòbil: 608 64 53 44

Carrer Nou, 4
17867 CAMPRODON
(Girona)

Les persones que vulguin veure publicada la seva carta, hauran d'adreçar-la a la seu del *Camp Rodó* (vegeu requadre).

És imprescindible que les cartes vagin signades amb nom, cognoms i DNI, encara que hi pot figurar un pseudònim a l'hora de publicar-les (cal indicar aquesta preferència).

Revista **Camp Rodó**

Secció **Cartes al Director**

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

Per manca d'espai, *Camp Rodó* es reserva el dret de publicar les cartes i de resumir-les si és necessari. Per a la seva publicació, se seguirà un rigorós ordre d'arribada a la direcció de la revista, i no s'exclourà cap carta en funció del seu contingut. El *Camp Rodó* agraeix les col·laboracions dels seus lectors.

Vaig caminant carrer València amunt. M'entretinc mirant els aparadors. Uns m'agraden, altres no m'interessen... Segueixo caminant i una cosa sí que em crida l'atenció: és una casa de pedra grisa amb boles verdes de ceràmica incrustades a la façana. Faria falta una bona ruixada amb una mànega per tornar a descobrir-ne el color original. Aquesta casa —que abans era el meu col·legi— era preciosa, envoltada d'una música a vegades desafinada que sortia d'una de les finestres.

Ara està trista, les pedres no brillen i les fustes de les finestres tenen un color indefinit, igual com la forja dels balcons. Semblaria que pateixen una greu depressió...

Tot i això, la casa guarda mainada. Però ni el seu somriure és capaç de tornar-li l'esplendor d'altres temps! Segueixo caminant, giro pel cantó, resseguint la façana, i m'acosto al pati de mosaics vells i al metre de mur on jo m'asseia de petita i passava estones mirant la paret de l'altra banda del riu —que llavors semblava llunyana—, ondulada com una serpentina i que ara tampoc puc resseguir deixant-hi lliscar la mà. Ara tot és ciment i pedra.

Dins del pati, darrera la reixa, em sorprèn una petita mata de fulles verdes, sense flors, que creix despistada entre les pedres del mur... És l'únic verd que veuen els infants! És clar que podrien mirar al cel, però les criatures miren al terra encuriosides... El cel els queda massa lluny...

En veure'm treure el nas entre la reixa, se m'acosten i em somriuen. Llavors m'adono que la seva gratitud és infinita, fins en aquell minúscul recinte depriment et regalen una rialla!

Continuo el meu passeig travessant el petit pont, tot dient adéu als ulls curiosos, i m'adreço al passeig de la Font Nova.

Tot just encetat, puc veure a mà esquerra, creuant el riu, una casa alta, ampla i amb un gran jardí. I penso: "Vet aquí el que necessiten els nens i nenes d'aquest poble, un espai per jugar i una vista més alegre".

Però el Pla de l'Amèrica a Camprodon, igual que el Pla Marshall, no aconplí amb els objectius... L'edifici que l'Amèrica deixà al poble, no és del poble. És una casa habitada per uns éssers que ni sé qui són ni m'interessa d'on vénen.

Contràriament al que volia el seu antic propietari, els nostres petits encara desperten a la vida en aquell pati deslluït, com ho van fer els que ja dominen la pilota i tampoc allotja els serveis socials que ell hi volia. El pitjor és que seguirà essent així si ningú no hi posa remei.

Senyor Amèrica, he de dir-li que tot i remuntant-me a una colla d'anys enrera, encara recordo ben bé el dia que les veus del poble corrien dient: "L'ha deixat al poble! Ara podran fer-hi la guarderia? O pots...".

Doncs bé, senyor Amèrica, si al cel li donen un bitllet per tornar a la terra, vingui i veurà com el seu somni va caure en un cul de sac.

Fe García

"ELS NOMS DELS CARRERS"

He llegit en el darrer número de la revista, que l'Ajuntament de Camprodon donarà el nom de mossèn Tussell a un dels nous carrers. Aquesta petita notícia m'alegra el cor i em porta a la memòria infinitat de records d'uns anys i de tota una època.

M'agradaria, també, aprofitar aquesta secció per deixar constància de la manca de noms de dones ens els carrers de la Vila de Camprodon. Jo en tinc moltes de presents; la Maiona, la Campanera, l'Agneteta, la Xana, la Pineda, la

Donya Maria... la primera dona alcalde: la Berta! Cal fer visibles a les dones i fer "real" la realitat, que no apareguin en els noms dels carrers tan sols amb els noms de santes o bé de la mare de Déu. La història cal reinterpretar-la i ens hi hem d'implicar tots: homes i dones.

Maria Lluïsa Olivada

Secretària General de l'Associació Independent de Dones de Catalunya.

Benvolguts lectors,
Vaig llegir en l'últim número del Camp Rodó un article que parlava de l'encant indescriptible de Camprodon; ho explicava molt bé un freqüent visitant de la Vall. Mentre el llegia pensava... quina raó té! Camprodon és un poble amb un entorn immillorable; ho dic com a persona que hi ha viscut tota la vida i que no s'imagina viure en cap altre lloc. És per això que sempre he volgut el millor per al meu poble i per a la seva gent; i és per això que no he pogut entendre mai, des que hi vaig posar els peus, com un poble amb un entorn tan verd, pot tenir ubicada la seva llar d'infants en un soterrani vell i humit del carrer València, sense calefacció (sí, sí, ho heu llegit bé!), i amb un petit, però molt petit terrat com a pati.
A la Llar d'infants de Camprodon també hi van nens d'altres pobles de la Vall. Llavors, no podrien entre tots els ajuntaments fer un esforç i vetllar per l'educació dels seus futurs vilatans i fer una llar d'infants digna d'una vall tan bonica?

No em valen les excuses ni que es passi la pilota a altres estaments com solen fer sempre els polítics que no volen responsabilitats. Si tots féssim això, no es faria mai res. Ja sabem, o bé alguns pensem, que és l'Estat el que s'hauria de fer càrrec que l'ensenyament fos públic, laic i gratuït dels 0 als 16 anys, però ja que de moment no és així, ens hauria de fer vergonya donar qualsevol excusa i permetre que a la Vall hi hagi una llar d'infants com l'actual, amb unes condicions tan precàries. Encara sort que des que hi ha l'AMPA s'han fet algunes millores.
Potser val molts diners fer una llar d'infants nova. Ens és igual. També s'han fet d'altres coses que en valen tants o més: i molt ben fet si eren necessàries i bones per a la Vall. Les coses es fan si se'n tenen ganes, es creuen necessàries i hi ha voluntat política de fer-les, n'estic convençuda. Espero que es desperti aquesta voluntat entre els nostres representants polítics. Ens ho mereixem tots: els pares, mares, avis, àvies, oncles i ties, i sobretot, els nens de la Vall.

Montse Pairó i Morera

Com a Presidenta de l'ADVAC que en aquells moments jo era, vull des d'aquí donar les gràcies al jove de Camprodon que amb tanta il·lusió i esforç varen portar a terme "Els Pastorets". Al senyor rector Jacint Medina, que previ contacte amb el senyor Bisbe, ens va deixar el monestir. A l'Amadeu, el nostre director, que desinteressadament, va assajar un grup on molts no havíem trepitjat mai un escenari. A la persona que, malgrat l'impediment físic que tenia, ens va cosir i va fer vestits i complements. A maquilladors, maquilladores, control de llums, fotògrafs, etc. A tota la gent de

Camprodon que malgrat el fred ens van donar suport moral i amb la seva escalfor vàrem representar l'obra durant dos dies.

Vull des d'aquí recordar un jove molt especial, l'Ivo, que em va prometre que ens faria els cartells i no va poder ser així, ja que va ser cridat al més enllà. Però si que sé del cert que tots vàrem sentir el seu aplaudiment mirant-nos satisfets amb els seus ulls blaus i dient "companyans ho heu fet collonut". Gràcies.

Ramona Juncà

L'ALTAR QUE ENCARA AVUI ESPERA LA PROCESSÓ DELS SANTS MISTERIS

Els veïns del carrer Josep Morer volem fer una pregunta i una proposició al "Capità Manaire" (el despistat), com és que els seus "despistes" només afecten alguns carrers puntuals? i la proposició es que, per anar més ràpid l'any vinent faci la ruta següent: carrer St. Antoni, Torre del Coll, Església del Carme, o perquè no sigui tan curt també podria fer: carrer St. Antoni, Ignasi Casabó, Isaac Albéniz, Pl. Espanya i Església del Carme. Què opinarien els veïns del privilegiat carrer Major de Camprodon o

carrer València que tant estimen i cuiden?... Doncs bé, per nosaltres el nostre "Josep Morer" és el nostre carrer major i el cuidem i estimem i la nostra Mare de Déu va quedar molt sola al mig de les flors i llums, al veure que els soldats no li rendien els honors que es mereix, però això sí, va quedar embolcallada pels seus amics i veïns que malgrat estar tristos li vàrem fer els honors que els altres li van negar.

Veïns del carrer Josep Morer

MATIOSKA S.L.
EMPRESA DE SERVEIS

- *Jardineria*
- *Construccions*
- *Reparacions*
- *Importació i construcció de cases nòrdiques*

**DEMANI
EL NOSTRE
CATÀLEG !!!**

C/ Bac de Sant Pere, 12
17867 Camprodon
(Girona)
Tel. mòbil: 609 35 48 38
www.matioska.com

Saps on és ?

El concurs del Camp Rodó

- Coneixes aquest lloc? Saps on és? Va, intenta-ho!!!
Entraràs en el sorteig d'un premi consistent en qualsevol llibre, CD, disc, casset o vídeo, que pots escollir al teu gust.
- Si has identificat la fotografia, si saps on és, escriu la teva resposta i envia-la a:

Revista **Camp Rodó**
Concurs **Saps on és?**

Ajuntament de Camprodon
Plaça d'Espanya, 1
17867 CAMPRODON

BASES DEL CONCURS

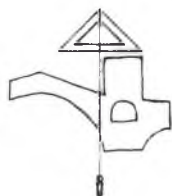
1. Només s'admetrà una resposta per persona. Si una mateixa persona envia més d'una resposta, s'anul·larà la seva participació en el concurs.
2. La persona guanyadora del concurs serà avisada per correu i/o per telèfon. A l'enviar la vostra resposta, és important fer constar amb claredat el nom, l'adreça i el número de telèfon on se us pot localitzar.

El guanyador del concurs **Saps on és?** del núm. anterior és:

Lourdes Puigmal Claravall

i la resposta correcta és:

**A LA MATEIXA FONT DE SANT PATLLARI DE CAMPRODON,
hi ha un oratori o capelleta; doncs és a dins.**

CONSTRUCCIONS

**TRIADÚ
SUÑER, S.L.**

C/ Bastiments, 3
Apartat de Correus, 47
Tel. i Fax: 972 74 10 33
17867 CAMPRODON

Per incloure dades en aquest moviment demogràfic podeu adreçar-vos a l'Ajuntament

DEFUNCIONS

JOSÉ BARTOLICH GUILLAMET	15/03/2002
JOSEP M. SÁNCHEZ BENLLOCH	20/05/2002
SISCU MOLAS PERALS	22/05/2002
FRANCESC PUJOL BESARES	24/05/2002
VICTÒRIA CARBONELL NOGUERA	24/05/2002
JOSEP CASALS CAROLA	25/05/2002
JOAN JUANOLA MATEU	27/05/2002
DELFINA TENAS BEGUDÀ	20/06/2002
REMEDIOS BATCHELLÍ CASADESÚS	27/06/2002
PERE PLANELLA JUNCA	01/07/2002
CARMEN GONZÁLEZ GÓMEZ	05/07/2002
CLEMÈNCIA VERDAGUER VILALTA	09/07/2002
MARIA MARCER VILA	11/07/2002
VICENÇ MONZÓ PAGÈS	14/07/2002
FRANCESC CASANOVAS MARTÍ	16/07/2002
JOSEP GUILLAMET QUINTÀ	10/08/2002
MARIA ROSA CAMPI SIRVENT	11/08/2002
MONTSERRAT RESPANDIS BOSCH	17/08/2002
CRISTÒBAL ALMELLÓN CHACÓN	22/08/2002
ISIDRE MARCER TRIADÚ	01/09/2002
CARMEN SURRIBAS SOLER	02/09/2002
TERESA BRANDIA BADIA	03/09/2002
JOSEP SALA VERGÈS	05/09/2002
ISIDRE FREIXA PLANELLA	02/10/2002
JOSÉ MASEMONT SALA	03/10/2002
JORDI SOLÀ SUNYER	15/10/2002
JOAN GUILLAMET PICAMAL	22/10/2002
AURELIO ÀLVAREZ ABELLÁN	21/10/2002
ANTÒNIA VILANOVA PLANELLA	22/10/2002
DAMIÀ VILA COMA	29/10/2002
IVO DUEÑAS MORA	02/11/2002
VALENTÍN BARTOLÍ NOU	07/11/2002
ENRIC SOLÀ AULINAS	16/11/2002
JOSÉ BUIXEDA SOLÀ	22/11/2002
MARCEL-LA MIRA CASALS	01/12/2002
FRANCESCA TENAS PUJOL	21/12/2002
MARIA CARRERA CABRAFIGA	16/12/2002
FRANCESCA BALDA MARCHA	30/12/2002
JOAN MARTÍNEZ JUNVINYÀ	31/12/2002
ENRIC TRUÑO GALÍ	24/01/2003
ANGELINES GARCÍA RODRÍGUEZ	24/02/2003
DOLORES PASTORET SAU	05/03/2003
PEPETA SOLÉ ROGET	08/03/2003
ÀNGELA GUTIÉRREZ RODRÍGUEZ	17/03/2003

NAIXEMENTS

STEVEN MARULADA AGUIRRE	11/06/2002
JOAN VERDAGUER RIGAT	22/06/2002
LÍDIA TEIXIDOR GUILLELIA	27/06/2002
RAQUEL BARRANCO VELÁSQUEZ	07/07/2002
MIQUEL CABANACH COSTA	07/07/2002
LAURA DORCA SALA	07/07/2002
ALEIX BOSCH SOY	16/08/2002
NICOL MOLAS MASÓ	26/08/2002
EDUARD PLANELLA COLOM	02/09/2002
MARTA TARADELLAS LUENGO	28/09/2002
GABRIEL GRANADOS HERNÁNDEZ	19/10/2002
AXEL MENDIOLA SOY	14/11/2002
MAX SÁNCHEZ BOCHACA	20/11/2002
SOFIA PEREVALSKYL PLANAS	25/11/2002
LAURA ROMERO ESPELT	02/12/2002
ORIOR OLIVER ROSIQUE	17/12/2002
PAULA DOBLAS RODRÍGUEZ	29/12/2002
ANNA BUSQUETS ALBERICH	30/01/2003
NEUS REYNE MAGRET	06/03/2003

MATRIMONIS

NARCÍS ARBRAT CANAL nat. Girona amb M. TERESA NOGUER MASIAS nat. Olot	16/05/2002
JAVIER ILARZA PARRA nat. Berga amb SYLVIA GUASCH LÓPEZ nat. Barcelona	08/06/2002
ÁNGEL RAMON RAMÍREZ LLORENTE nat. Madrid amb NÚRIA BOMBARDO MARZO nat. Barcelona	15/06/2002
ÁNGEL RODRÍGUEZ MARTÍN nat. Ripoll amb ALÍCIA MESAS PARRA nat. Camprodon	22/06/2002
ENRIC JOAN LLONGARRIU RAMÍREZ nat. Camprodon amb MONTSERRAT PALOMERAS GUILLAMET nat. Vilallonga Ter	22/06/2002
JAVIER ALARCÓN CAMPA nat. Vic amb ANNA MAYÀ MESEGUÉ nat. Calella	21/06/2002
MARTÍ ADROHER MUÑOZ nat. Girona amb GEMMA VIÑAS VILLARÓ nat. Barcelona	11/09/2002
JOSEP ROCA MONFORT nat. Camprodon amb M. ISABEL ISERN CLARET nat. Camprodon	19/10/2002
XAVIER FORRELLAT NICOLAU nat. Terrassa amb NEUS GARDELLA ROCA nat. Camprodon	26/10/2002
JORGE GARCÍA GÓMEZ nat. Sabadell amb M. CAROLINA SALA ANGULO nat. Sabadell	31/01/2003
JOSÉ MANUEL MELO nat. Hanau au Moi amb M. DABEIBA HENAO CASTAÑO nat. Colòmbia	28/02/2003

Bac de Sant Antoni, s/n.
17867 CAMPRODON (Girona)
Tel. 972 13 01 25

LLARS de CAMPRODON

PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

València, 2
17867 CAMPRODON

Tel. i Fax 972 74 10 94

Els fantasmes del Güell

La primera vegada que vaig entrar a l'hotel Güell va ser per acompanyar a un viatjant de calçotets que va haver de fer nit a Camprodon perquè havia tingut pana. Recordo que, tot i la solemnitat de les fustes de l'entrada i de l'ampla escalinata que presideix el vestíbul, em va sorprendre el tracte familiar amb el qual ens van rebre. La senyora que hi havia darrere del petit taulell que fa de recepció, al fons del *hall*, va ser especialment amable, d'una amabilitat dolça i gens fictícia que se m'ha quedat en un racó de la memòria, on guardo les sensacions de benestar.

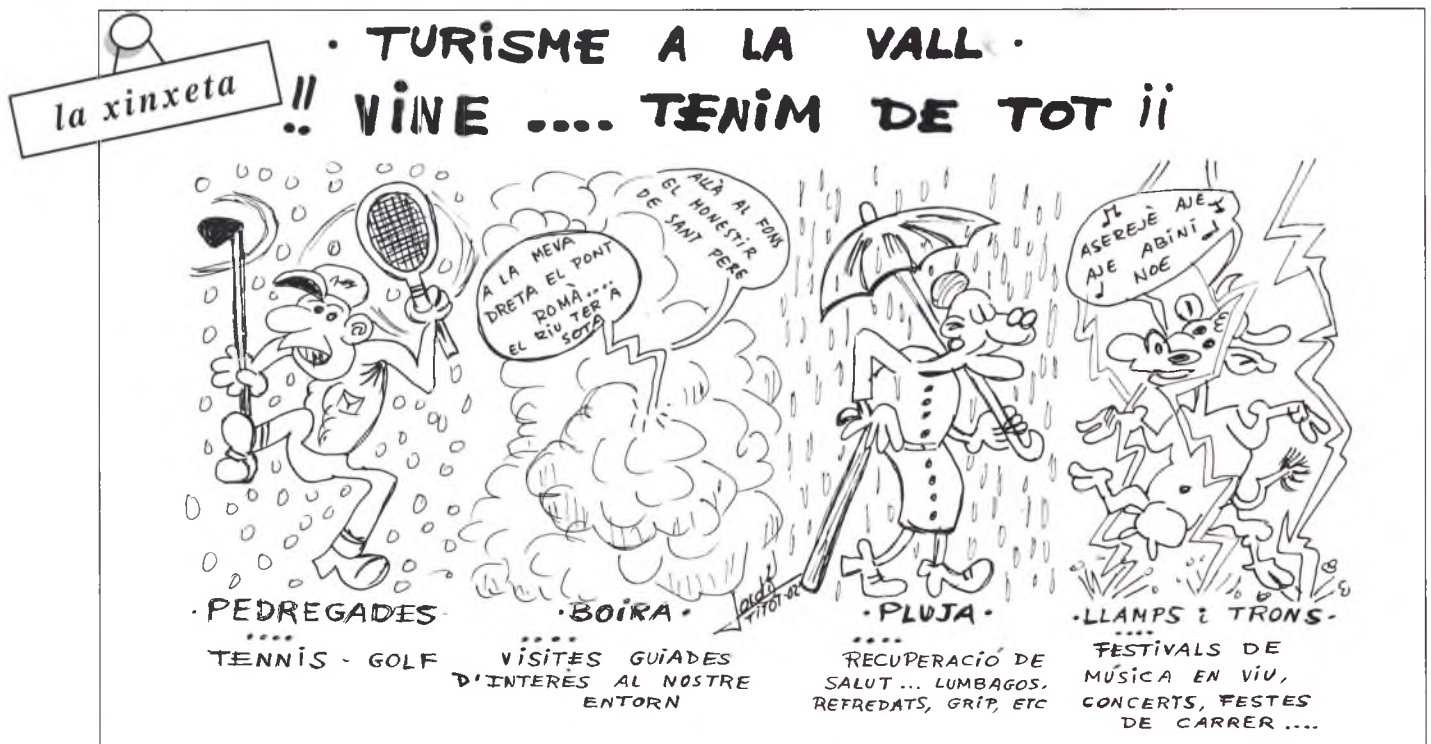
El tracte em va sorprendre perquè va semblar com si la Sastreria-camiseria Molas fos un dels millors clients de l'hotel, com si hi portéssim un viatjant cada setmana. Naturalment, res més lluny de la realitat. Però la seva actitud em va fer sentir diferent davant d'aquell senyor que una estoneta abans havia estat triant estampats de calçotets amb el meu pare. Suposo que aquesta ha de ser la veritable manera de fer d'un hotel de categoria: fer sentir a cada client com el millor client del món. Amb el temps hi vaig tornar a entrar moltes vegades i, fins i tot, vaig arribar a passar de la recepció al menjador, on durant uns quants estius anava a visitar en Jaume Balaguer, un amic de la família que venia a passar quinze dies a l'agost i que cada any arribava carregat d'històries fantàstiques i converses exquisides. Després van venir els meus propis amics i amigues, i

amb total discreció vaig conèixer les sales annexes de la planta baixa i, fins i tot, alguna de les seves habitacions.

L'hotel Güell ha arribat a ser per mi, no només la gran façana que hi ha a la plaça de l'Ajuntament al costat de l'estació d'autobusos propietat de la família Güell, sinó una de les meves imatges familiars, una d'aquelles imatges que em diuen que sóc a casa i que comencen a envair-me just després de travessar el pont de la Rocasses.

Ara m'expliquen que l'Hotel tanca i que hi faran pisos o apartaments. M'asseguren que la immobiliària s'ha compromès a respectar-ne la façana. Esperem que per una d'aquelles casualitats, que de tant en tant passen sense voler en el món de la construcció, no caigui i s'hagi de fer nova. La façana és només la imatge exterior d'aquests records propis de molts camprodonins, que entre tots hem de procurar mantenir per no perdre un tros de casa nostra. Respecte a l'interior, amb els pisos nous, només tenim la possibilitat que sense voler s'hi quedin alguns fantasmes. Alguna imatge onírica d'un dels milers de viatgers o de viatjants, d'estiuejants i de gent de tota mena i de molts llocs que han habitat i s'han fet seves –ni que només hagi estat per una nit– aquelles cambres. S'ho imaginem?

Oriol Molas

construccions
FREIXENET-CAMPRODON, S. L.

C/ Bastiments, 7
Tel. 972 74 09 61
Fax 972 13 01 94

17867 Camprodon
(Girona)

Càmping
Bungalows
Hostal
Restaurant

els **Roures**

Avda. El Mariner, 34-36
Tel. 972 74 70 00 - Fax 972 74 71 09
17864 SANT PAU DE SEGÚRIES - Vall de Camprodon - Girona

HOTEL****
Edelweiss

Ctra. de Sant Joan, 28 - Tel. 972 74 06 14 - Fax 972 74 06 05 - 17867 CAMPRODON (Girona)

Solneu

Promotor: Joaquim Silva

*Venda de cases
i apartaments*

Visiti'ns:

c/ València, 31 • 17867 Camprodon
Tel. 972 74 10 77 • Tel. mòbil 608 99 76 97

Noves vivendes a Molló.

Petrocat
Una Companyia plena d'energia

Gaster SL

**CENTRE DISTRIBUCIÓ
RIPOLLÈS**

972 72.00.56

972 74.12.07

SERVEI DE GASOIL A DOMICILI

